

Kuka on Jumalan puolella

Suuri huuto Adventti-kansalle.

Jes. 58:1 ; Joel 2:1, 15-18.

Erityisessä tarkoituksessa, Seitsemännen päivän adventistit ovat asetetut vartijoiksi ja valonkantajiksi. Heille on uskottu viimeinen varoitussanoma hukkuvalle maailmalle. Ihmeellinen valo on loistanut heille Jumalan sanasta. Heille on uskottu mitä laajakantoisin työ, se on, julistaa ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat. Mikään muu työ maailmassa ei ole niin tärkeä kuin tämä.

Tämä kirjanen on kirjoitettu ainoastaan niille, jotka uskovat Raamatun ja Profetian Hengen sanomat, mitä on tähän otettu. Tässä vedotaan ainoastaan niihin, jotka uskovat, että Ilmestyskirjan 14 luvun sanoma päätetään "suurella huudolla", Pyhän Hengen *kasteen* mahtavalla voimalla.

Sisar E. G. White: "Jumalan kansan jäännöksen täytyy olla kääntynyt kansa. Tämän sanoman esittäminen on seurauksena sielujen kääntymyksestä ja pyhityksestä. Meidän tulee *tuntea Jumalan Hengen voima tässä liikkeessä. Tämä on ihmeellinen, erityinen sanoma; se merkitsee kaikki vastaanottajalle ja tulee julistettavaksi suurella huudolla. Testimonies.* (Todistuksia seurakunnalle) 9 s. 154.

Sisar E. G. White: “Kuten on ennustettu Ilm.18 luvussa, kolmen enkelin sanoman *suurella voimalla*, jotka antavat *lopullisen varoituksen* petoa ja sen kuvaa vastaan. “Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta." Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.“ Ilm. 18: 1-6.

“Tämä on se sanoma, minkä Jumalan kansa antaa *oikeana aikana* kolmannen enkelin suurella huudolla.“ *Todistuksia nid. 8, s. 118.*

“*Babylonin kukistumisen sanoma*, minkä toinen enkeli julistaa, tulee uudistumaan uudella väärentämättömällä ilmoituksella, mikä on saavuttanut seurakunnat sitten vuoden 1844. Tämän enkelin (Ilm. 18) työ tulee oikeana aikana liittymään kolmannen enkelin sanoman viimeiseen suureen työhön siksi kun se kasvaa *suureksi huudoksi*. Ja Jumalan kansa täten valmistuu seisomaan kiusauksen hetkenä, mikä tulee sitä pian kohtaamaan. Minä näin suuren valon lepäävän heidän päällään ja he yhtyivät pelotta julistamaan kolmannen enkelin sanomaa.“ *Early Writings, painos 1906, s. 277.*

Profetian sanat Ilm. 18 ja nämä profetian Hengen sanat, näyttävät selvästi, että Herra lähetti läittänsä kautta tahtoo tehdä erityisen työn kansansa pelastumiseksi ennen, viimeisten vitsauksien vuodattamista. Tämä *neljäs enkeli*, tullen alas taivaasta, kuvaa, profeetallista kieltä käyttäen, erityistä sanomaa, mikä herättää sanansaattajat. Ilm. 18 enkeli (tai sanansaattaja)

erottautuu Ilm. 14 enkelistä sanoilla *“suuri valta.”* Tämän tosiasian valossa tulevat sanansaattajat, jotka julistavat lopullisen varoituksen, varustettavaksi taivaallisen Hengen voimalla. Tästä *neljännestä enkelistä*, *“suuresta huudosta”*, mikä varustaa sanansaattajat suurella voimalla ja valaisee maan kirkkaudellaan, luemme sisar Whiten sanat: *“Meidän on kokonaan hyljättävä ahtaat, itsekkäät suunnitelmamme* muistaen että meillä on työ, mikä käsittää suurimman laajuuden ja on kaikkein tärkein. Tässä työssä olemme kuulleet ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat, ja olemme siten valmistuneet tuon toisen (neljännen) enkelin tulemiselle taivaasta, mikä valaisee maan kirkkaudellaan.” *Todistuksia, nid. 6, s. 406.*

Näiden Jumalan lähettämien palvelijoiden tarkoitus on toistaa huuto: *“Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon.”* Kun uskovaiset 1844 kieltäytyivät vastaanottamasta *“tuomion sanomaa”* eivätkä pelänneet ja kunnioittaneet Jumalaa Luojana, silloin eikä siihen asti antoi Herra julistaa, Babylon on langennut, langenneitten seurakuntien ja yhdistysten yli.

Sen sijaan, että uskovaiset olisivat iloinneet Kristuksen pikaisesta tulemisesta, ja yhtyneet niihin julistamaan sanomaa, *suljettiin Jumalan sananjulistajat ulos seurakunnista ja pilkallisesti leimattiin uskon kiihkolioiksi ja villitsijöiksi.*

Koska Herran täytyy jälleen, toisen tulemisensa edellä, lähettää tuomion sanoma, kuten 1844, *“Babylon on kukistunut”*, osoittaa, että uusi *lankeemus* ja samanlaiset kokemukset nykyisen Jumalan kansan keskuudessa tapahtuu, mistä on ennustettu Ilm. 18:1-6.

Että me järjestönä emme nyt seiso liikkeen alkuperäisillä periaatteilla vuodelta 1844, tietää jokainen rehellinen saarnaaja keskuudessamme, samoin kuin vanhemmat jäsenet sanomassa.

Että Seitsemännen päivän adventistien järjestö on tullut maailmalliseksi kääntyneenä maailmaan, on surullinen tosiasia. On totta, että monet sielut keskuudessamme ikävöivät täydellistä pelastusta Jeesuksen Kristuksen kautta, joilla ei ole selvää käsitystä *jo olemassa olevasta lankeemuksesta.* Sen tähden on meidän hartain toivomme, että Jumala, tässä esitettyjen tosiasiain

valossa avaisi silmät näkemään oikean tien.

Sisar E. G. White: “Meidän asemamme maailmaan ei ole sellainen kuin sen tulisi olla. *Me olemme kaukana siitä missä meidän jo tulisi olla* kristillisessä kokemuksessa eteenpäin ja ylöspäin. Jos olisimme vaeltaneet meille annetun valon ja tilaisuuksien mukaan, kasvaen eteenpäin ja ylöspäin. Jos olisimme vaeltaneet meille annetussa valossa, vaeltaneet tunteaksemme Herran, meidän polkumme olisi tullut valoisammaksi ja selvemmäksi. Mutta monet niistä, jotka ovat omanneet erityisen valon, ovat niin mukautuneet maailmaan, että heitä tuskin voi erottaa maailmasta. He eivät seiso erinänsä, kuten Jumalan erityinen kansa, valittu ja kallis. *On vaikeata nähdä erotusta sen välillä joka palvelee Jumalaa ja sen välillä joka ei häntä palvele.*” Todistuksia nide 28 s. 247.

Sisar E. G. White: “On hirmuinen ja vakava totuus, että monet, jotka ovat olleet innokkaita kolmannen enkelin sanomanjulistajia, ovat nyt tulleet välinpitämättömiksi ja huolimattomiksi. Erottava raja maailman ja monien kristillisyyttä tunnustavien välillä on kokonaan hävinnyt näkymättömiin. Monet, jotka kerran olivat kokonansa adventisteja, ovat kääntyneet maailmaan, sen menoissa, vaatetuksessa ja itsekkyydessä. Sen sijaan, kun johtaisi maailmaa kuuliaisuuteen Jumalan laille, seurakunta on yhä enempi ja enempi liittynyt maailmaan lainrikkomisessa. Nyt on seurakunta kääntynyt maailmaan. On olemassa täydellinen tylyys ja halvaustila monissa Jumalan kansassa, *mikä estää* näkemästä hetken vakavuutta.” Todistuksia nid. 8, s. 118,119.

Näiden lausuntojen tulisi painaa maahan ja tehdä murheelliseksi sekä herättää jokainen sielu koko laajuudessaan.

Ei kukaan tahdo kieltää tätä totuutta. Monet eksyvät harha teille maailman hengen vaikutuksesta. Tämä on kaikkialla nähtävissä. Maailman henki vallitsee erityisesti vanhemmissa seurakunnissa.

Tuomalla esiin nämä todistukset, tarkoitus on ennen kaikkia löytää syy, minkä tähden on olemassa tällainen kurja tilanne? Minkä tähden on vaikeata erottaa “sen välillä joka palvelee Jumalaa ja sen välillä, joka ei häntä palvele”? Minkä tähden on

olemassa välinpitämätön tylsyyden ja halvauksentila, mikä estää näkemästä asiat oikeassa valossa? Meille on sanottu, että “nyt on seurakunta kääntynyt maailmaan.” Minkä tähden Profetian Henki kutsuu meitä tällaisilla läpitukevilla sanoilla? Eikö siis “suuri huuto” ole välttämätön? -

Syy minkä tähden me yhdyskuntana olemme luisuneet tällaiseen lankeemukseen, on seuraava: Suurin osa seurakuntalaisia ei tutki Jumalan sanaa itsellensä, vaan luottavat liian paljon johtaviin miehiinsä ja saarnaajiinsa.

Sisar E. G. White: “Meidän kansamme suuri vaara on riippuminen ihmisissä ja tehdä lihaa käsivarreksi. Ne, jotka eivät ole totutelleet tutkimaan Raamattua itseänsä varten, luottavat liian paljon johtaviin miehiinsä ja hyväksyvät heidän tekemänsä päätökset ja siten monet hylkäävät kokonansa Jumalan lähettämät sanomat hänen kansallensa, elleivät nämä johtavat veljet niitä hyväksy.” Gospel Workers painos v. 1893, s. 126.

Tämä tärkeä lausunto on *jätetty pois* jostain syystä uudesta painoksesta v. 1915.

Ei koskaan saa antaa luottamusta johtaville veljille niin pitkälle, että me seuraamme heitä aina, ovatko he oikeassa tai väärässä. Edellä olevasta todistuksesta me näemme, että vallitsee suuri pettymys kansassamme yleensä. Herra valitsee omat välikappaleensa, Pyhän Henkensä kautta, syrjäyttämällä johtavat veljet, joihin monet katsovat, kuten Jumalan äänitorviin, josta valo virtailee.

Sisar E. G. White: “Herra usein työskentelee siinä, missä me vähimmän odotamme hänen työskentelevän. Hän hämmästyttää meitä ilmaisemalla voimansa välikappaleitten kautta oman valintansa mukaan, samalla kun hän käy niiden miesten ohi, joihin me olemme katsoneet sellaisina, joiden kautta valon pitäisi tulla. Jumala toivoo meidän vastaanottavan totuuden oman arvonsa tähden - koska se on totuus.” Gospel Workers, painos 1893, s. 126.

Tämä tärkeä lausunto on myös jostain syystä jätetty pois uudesta painoksesta vuodelta 1915.

Ellei joku ole johtavassa asemassa oleva, jonka kautta

totuudenvalo loistaa polullemme, ei siitä välitetä; ei kysytä: onko se totta, vaan: kenen kautta se on tullut?

Sisar E. G. White: “Ne, jotka tekevät ennakkopäätöksen, vastustaa totuutta, sen omaksumista, eivät voi vastaan ottaa jumalallista valoa. Huolimatta siitä, vaikka jonkun Raamatun kohdan suhteen on tuotu valoa, useat eivät kysy, onko se totta - sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa? vaan, kenen kautta se on tullut? Ja vaikka se vielä tulee sellaisen kautta, mikä heitä miellyttää, eivät he ota sitä sittenkään vastaan. Niin täydellisesti ovat he tyytyväisiä omiin ajatuksiinsa, etteivät tahdo tutkia Raamattua todistuskirjana, toivossa oppia, vaan hylkäävät siitä tulevan hyödyn, yksinomaan heidän ennakkopäätöksiensä tähden.” Gospel Workers, painos 1893, s. 125.

Myöskin tämä tärkeä lausunto on jätetty pois uudesta painoksesta v. 1915.

“Jumalan sana sanoo: “... Koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on“ 1. Tess. 5: 21. Tämä Raamatun kohta vapauttaa ainiaaksi ennakko päätöksistä jokaisen valistuneen mielen. Meitä tulee auttaa tutkimaan. Ellei joku asia ole totta, meidän ei tarvitse ottaa sitä vastaan, mutta jos se on totta, emme voi kantaa hedelmää ellemmme ota sitä vastaan.

Jokainen lankeemuksen tilassa oleva järjestö tai yhdistys, ei salli eikä kärsi asiansa tutkimista ja koettelemista, suojellakseen asiaansa eripuraisuudelta ja hajaantumiselta, Raamatun käskyllä: “koetelkaa kaikki“. Niin tyytyväisiä ovat johtajat, etteivät he tunnusta erehtyneensä edes pienimmässäkään asiassa. Koskien tätä tilannetta keskuudessamme järjestönä, luemme:

Sisar E. G. White: “Toiset ovat pelänneet, että jos he vaikkapa pienimmässäkin kysymyksessä olisivat erehdyksensä tunnustaneet, olisi se muka antanut aiheen kieltää koko opin totuudesta. *Sen tähden he ovat tunteneet, ettei asian tutkimista ole sallittava, sillä se saattaisi aikaan hajaannusta ja erimielisyyttä. Mutta jos tämä tulee olemaan tutkimisen seurauksena, niin on sitä parempi mitä pikemmin se tulee. Jos on olemassa sellaisia, joiden usko ei kestä koettelevassa Raamatun tutkimuksessa, niin on sitä*

parempi, mitä pikemmin he paljastuvat, sillä silloin avautuu heille tie nähdä erehdyksensä. Me emme voi säilyttää sellaista kerran hyväksytyä mielipidettä, sellaista kerran omaksuttua kantaa, emme missään tapauksessa, vaan on se hyljättävä. On ainoastaan yksi erehtymätön. Hän, joka on Tie, Totuus, Elämä.“ Gospel Workers painos 1893, s. 125.

Tämä tärkeä lausunto on samasta syystä kuin edellisetkin jätetty pois uudesta painoksesta v. 1915. Mitä lukija ajattelee näiden tärkeiden Todistusten pois jättämisestä ja sensuroimisesta uusista painoksista?

Herra on näinä päivinä valmistava itsellensä kansan, josta Hän voi sanoa:

“Tässä kysytään pyhien kärsivällisyyttä, jotka pitävät Jumalan käskyt, ja jolla on Jeesuksen usko.“

Ilm. 12:17 antaa näkijä Johannes pettämättömän varmat tunnusmerkit viimeisestä eli jäännös kansasta, mikä tulee muodostumaan iankaikkisen evankeliumin kautta:

1. Pitävät Jumalan käskyt ja 2. Niillä on Jeesuksen todistus

Jo kauan sitten antoi Jesaja Israelille tämän erehtymättömän säännön: “Lakiin ja todistukseen“ - “ellei ne tämän sanan mukaan lausu, niin ei heillä ole aamun koittoa.“ Jes. 8: 20. Tähän ihanaan sanomaan eikä ensin johonkin seurakuntakirjaan, on kaikkien oikeitten adventistien mieli kääntynyt. Näin sanoo Herra: älkää vilpistelkö huulillanne. Kuten Jeesuksen totiset opetuslapset seisovat he, uskoen Hänen sanojansa ja tunnustamalla Hänen totuutensa, mikä tekee heidät vapaaksi.

Vihollinen ei ole ollut toimeettomana kolmenkertaisen sanoman aikana. Profetian Henki on antanut varoituksiansa uudelleen ja uudelleen.

Sisar E. G. White: “Sen sijaan kun maailmaa olisi pitänyt johtaa

kuuliaisuuteen Jumalan laille, on seurakunta liittoutunut maailmaan yhä enempi ja enempi rikoksen tekemisessä.“ Todistuksia, nide 8, s. 119.

Todellinen syy tähän lankeemuksen tilanteeseen on siinä, kun johtajat ja saarnaajat ovat vähentäneet ja miedontaneet totuuden mitan, siksi kun olemme kaukana siltä hengelliseltä tasolta missä meidän isämme olivat 1844 liikkeessä. Sisar White tuo esiin tämän syyn seuraavilla sanoilla: “Sydämeni täyttyy tuskalla, kun ajattelen sitä kylmää, tunteetonta sanomaa millä monet saarnaajamme sitä julistavat, kun heillä on vietävänä elämän ja kuoleman sanoma. Saarnaajat nukkuvat, maallikko-jäsenet nukkuvat, ja maailma hukkuu synneissäänsä. Auttakoon Jumala kansaansa kulkemaan sekä työskentelemään miehinä ja naisina, ikuisen maailman asukkaina.“ Todistuksia nid. 8, s. 37.

Mitä muuta voimme odottaa tällaisesta lankeemuksesta, kun mitä on nähtävänä keskuudessamme ja on kuvattuna todistuksissa?

Uskomme mitta on alennettu ja jätetty tomuun tallattavaksi.

Sisar White: “Ohje ohjeelta on jätetty tallattavaksi tomuun, joukko joukon jälkeen Herran armeijasta on liittynyt vastustajaan, ja heimo heimon jälkeen vihollisen leiriä liittyy käskyjä pitävään Jumalan kansaan.“ Todistuksia nid. 8, s. 41.

Tämä lankeemus “ohje ohjeelta“ on tapahtunut siten, että vähitellen, asteittain on luovuttu Todistuksissa mainituista elämän tavoista, joita nuorempi polvi ei edes tunnekaan; ja heimo heimon jälkeen vihollisen leiriä liittyy käskyjä pitävään Jumalan kansaan siten, kun saarnaajille on tullut kuumeen tapainen kiire, mitä heidän maineensa ja kunniansa vaatii, “tehdä adventisteja.“ Kootaan yhä suuremmat joukot uudestisyntymättömiä seurakuntiin kastamalla niitä. Nämä “luonnolliset ihmiset eivät ymmärrä niitä kuin Jumalan Hengen ovat.“

Vaikka tämä lankeemus on edistynyt näin pitkälle, löytyy muutamia harvoja, jotka tuovat *Uskonpuhdistusliikkeen* suuren huudon.

Sisar White: “Kiitetty olkoon Jumala, kaikki eivät tule tuuditeltavaksi uneen lihallisen huolimattomuuden kätkyessä.

Tulee olemaan uskollisia, jotka ymmärtävät ajanmerkkejä. Samalla kun suuri joukko nykyistä totuutta tunnustavia kieltävät uskonsa teoillansa, tulee löytymään muutamia harvoja, jotka tulevat kestäämään loppuun asti.“ Todistuksia nid. 5, s. 10.

Nämä uskolliset todistajat, jotka eivät uinu uneen, ovat Pyhällä Hengellä voideltuja, eikä vaan jossain koulussa valmistettuja.

Sisar White: “Kun aika tulee, jolloin se (sanoma) on julistettava suuremmalla voimalla, tulee Jumala työskentelemään nöyrien välikappaleitten kautta, johtaen niiden ajatukset, jotka ovat pyhittäneet itsensä Hänen palvelukseensa. Työntekijät tulevat kykeneviksi Pyhän Hengen voitelun kautta paremmin kuin oppilaitoksissa tapahtuvan harjoituksen kautta. Uskon ja rukouksen miehet yltyvät lähtemään ulos pyhällä innolla, selittämään sanoja mitä Jumala heille antaa.“ S. t. 1914. s. 733,734.

Lankeemus tulee Ilmeiseksi

Siitä asti kuin sota puhkesi on ollut suurta sekaannusta adventistien keskuudessa. Ratkaisevaan hetkeen asti 1914, oli ainaista erimielisyyttä uskonkäsityksissä siitä, miten Jumalan lasten kansana, on suhtauduttava sotaan, niin että se on jokaisen omantunnon asia, *jättämättä sitä yksityisasiaksi kellekään?* Erityisesti militaristisissa maissa, kuten Saksassa ja muissa maissa, julistettiin sanomaa ei ainoastaan pelotta, vaan myös laimealla tavalla. Jumala odottaa kuuliaisuutta. Sen sijaan kuin olisi saarnattu selvästi: “näin sanoo Herra“, koetettiin oikea suhtautumisemme

sotaan kouluissa ja sotapalveluksessa olevien keskuudessa kavalasti kiertää, saattaen Jumalan lapset selitysten ja päätösten kautta tottelemattomiksi Jumalaa kohtaan. Kol. 2: 4.

Iltapainoksessa, 2 p:ltä syyskuuta. 1915, “Kölnische Zeitung“ sisälsi m. m. seuraavaa:

“Sodan alusta asti on ollut adventistien keskuudessa

jakaantuminen. Enemmistö haluaa nähdä perustotuuksien asetettavaksi syrjään sodan kestäessä; toiset tahtovat, että sapatin pyhittäminen on huomioon otettava myöskin sodan kestäessä tänä ahdingon aikana. Vastustuspuolue lopuksi erotettiin niistä, jotka olivat luopuneet, alkuperäisistä uskonperiaatteista.“

Tämän mukaan on kansamme keskuudessa Saksassa astunut esiin lankeemus sapatin pyhittämisessä. Seitsemännen päivän adventistit, jotka seisoivat uskollisena alkuperäisille periaatteille, vainoista ja kidutuksista huolimatta, työnettiin ulos enemmistön joukosta, sen sijaan kun heitä olisi pitänyt rohkaista ja seurata heidän antamaansa esimerkkiä.

Saksan konferenssi, minkä päämaja on Hampurissa, seuraavassa selostuksessa avoimesti vahvisti, että he olivat vapaat kuuliaisuudesta Jumalan laille ja epäuskossa tarttuivat valtion käteen.

Tämän todistukseksi jäljennämme tähän kaksi kirjelmää hallitukselle.

Hallituksen Sota-osastolle Berlinissä

Charlottenburg, 4 p. elokuuta 1914.

“Korkeasti Kunnioitettava herra Kenraali ja Sotaministeri. Kun usein velvollisuutemme hallitusta kohtaan ja myöskin asemaamme yleensä sotilasvelvollisuuteemme ja erityisesti, kun olemme kieltäytyneet rauhan aikana palvelemasta lauantaina (sapattina) on katsottu uskonkiihkoilemiseksi, otan minä vapauden, Teidän Ylhäisyytenne, esittää Teille seuraavassa *Saksan Seitsemännen päivän adventistien periaatteet*, erittäin nyt, nykyisen sodan aikana. Samalla kun me seisomme Pyhän Raamatun perustuksella ja ahkeroimme täyttää kristillisyyden neuvoa, pitämällä lepopäivää (lauantaita), minkä Jumala asetti alussa, panemalla syrjään kaiken työn sinä päivänä, kuitenkin tämän puristuksen aikana me olemme sidotut yhteen toistemme kanssa isänmaan puolustamisessa ja näissä olosuhteissa me tahdomme kantaa aseita lauantaina (sapattina). Tällä kohdalla

seisomme Raamatun pohjalla, minkä löydämme 1. Piet. 2:13-17. “Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin, kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaan tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi; sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömään ihmisten ymmärtämättömyydeltä- niin kuin vapaat, ei niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat. Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.”

Me olemme antaneet nämä selitykset jäsenillemme, myöskin määräämällä heitä järjestämään rukouskokouksia, anomaan Jumalalta että Hän antaisi voiton Saksan armeijalle. Jos jotkut erillään olevat adventistit kieltäytyvät palvelemasta sapattina, tai vastustavat kantamasta aseita, olemme me kiitollisia, Teidän Ylhäisyytenne, että komentavalla upseerilla on tieto meidän periaatteistamme tai päätöksestämme.

Tämän yhteydessä saamme, Teidän Ylhäisyytenne, ilmoittaa että Friedensaussa Magdeburgissa, meidän parantolamme, lähetyskoulumme, sekä 250 kiinnitettyä telttää, palkattu lääkäri ja joukko opetettuja sairaanhoitajia, on asetettu Teidän käytettäväksenne.

Rukoilemalla, että Jumala tässä oikeassa asiassa antaa voiton, minulla on kunnia merkitä, Teidän Ylhäisyytenne.

Allekirjoitettu: H. F. Schubert.“

2. Seitsemännen Armeijan Ylikomentajalle Dresdenissä Dresden, 5 p. maaliskuuta v.1915.

“Koskeva N:o 856, III., 22 p:tä helmikuuta v. 1915, missä kiellettiin adventisteja pitämästä kokouksia Dresdenissä, annettiin allekirjoittaneille antaa seuraava selitys:

‘Useina vuosina ovat allekirjoittaneet suoraan, jyrkästi

asettuneet sotilasviranomaisia vastaan, sekä suullisesti että kirjallisesti, nimittäin sotapalvelukseen nähden lauantaina (sapattina), rauhan aikana, mikä kysymys joka kerta on jätetty henkilön omantunnon asiaksi.

Mutta sodan puhjettua Adventisti järjestön johtajat Saksassa, omasta halustaan, ilmoittivat sotapalvelusta suorittamassa oleville jäsenilleen, koko maassa, että he suorittavat heiltä vaaditut velvollisuudet kansalaisina, sopusoinnussa Raamatun kanssa, ja halukkaasti tekevät sitä lauantaina (sapattina) mitä muut sotilaat tekevät sunnuntaina.

Tämän todistukseksi seuraa asiakirjan jäljennös osoitettu Korkeasti Kunnioitetulle Preussin Sotaministerille 4 p:ltä elokuuta v.1914.

Tämä asiain suhde on ollut jo vuosia sitten, minkä olemme vahvistaneet allekirjoituksillamme.

Allekirjoitti: R. L. Gonradi Johtaja, Itä Saksan Unionin Päämajassa, Berlin, Charlottenburg, Uhlandstr.189, allekirjoitti. H. F. Schubert Johtaja. Saksalaisen Yhdistyksen Päämajassa, Chemnitz, Eschsir. 9. P. Drinhaus Johtaja.““

Jokainen kysyy itseltään, mistä tämä johtuu? Vastaus on yksinkertainen ja selvä: ahdistusten, vaikeuksien ja vainon pelosta. Jospa totuutta rakastavat veljet olisivat kuulleet Jumalaa enempi kuli ihmisiä. Pelossa ei ole rakkautta. 1. Joh. 4:17. Tällä tavalla adventisti johtajat antoivat kätensä täydelliseen yhteistyöhön vihollisen kanssa ja Kristus hyljättiin.

Aviorikos tämän maailman kuningasten kanssa, on Babylonin luonteenomainen tunnusmerkki, se on, kaikkien langenneitten seurakuntien ja järjestöjen.

Luonnollinen seuraus tästä lankeemuksesta “nimi-adventistien“ keskuudessa vaikutti yhä penseämmän sanoman julistamisen. Mitä Jumalan kansalle on jätetty tämän jälkeen, on hyljätä heidän erehdyksensä. Suurin osa jäsenistämme tietävät nyt, että me taistelemme lihan aseilla toisessa maassa olevia veljiä vastaan, emme ole täyttämässä mitään kristityn velvollisuutta, emmekä

auttamassa mitään vanhurskauden asiaa voittoon. Sen sijaan, kun olisivat taistelleet Kristuksen sotalipun alla, monet taistelivat petettyinä tämän maailman ruhtinaan sotalipun alla, ottamalla miekan, tulivat tapetuiksi miekalla.

Sodan kestäessä esitettiin yhä uusia päätösehdotuksia valtiollisen rauhan suhteen, ja tätä, iankaikkisen evankeliumin kanssa, tänä vakavana aikana. Kun Daniel, Elia ja Paavali “sopivalla ja sopimattomalla ajalla” saarnasivat pelastusta, 2 Tim. 4:2, niin nimi-adventistien johtajat pitivät sitä raskaana ja vaikeana, tuntematta edesvastuuta.

Mutta Herra ei jättänyt tälläkään kohdalla ilman todistusta. Profetian Henki näki tämän lankeemuksen adventistien enemmistön keskuudessa sekä kuvasi niiden kokemuksia, joita Jumalan Henki kutsui täyttämään niiden paikat, jotka olivat langenneet pois.

Sisar White: “Oswegossa, N. Y, 7 p. syyskuuta v. 1850. ‘Herra näytti minulle että suuri työ on tehtävä Hänen kansassaan, ennen kuin he voivat seisoa sodassa Herran päivänä. Minun huomioni kiinnitettiin niihin, jotka *vaativat olla adventisteja*, mutta jotka kielsivät nykyisen totuuden, ja näin että ne menivät *hajalle*, ja että Herran käsi oli heidän keskellään *jakamassa ja hajottamassa* heitä nyt *korjuun aikana*, niin että kallisarvoiset jalokivet heidän keskuudessaan, joita ennen *oli petetty*, saivat silmänsä auki nähdäkseen todellisen asemansa. Ja nyt kun Herran lähettiläät, esittivät heille totuuden, olivat he valmiit kuuntelemaan ja näkemään, sen ihanuuden ja sopusoinnun, ja jättävän heidän entiset yhdistyksensä ja erehdyksensä, sekä ottavan vastaan ihanan totuuden ja seisovan siinä missä voivat ratkaista asemansa.” Early Writings, pain. 1906, s. 69.

Kuin vihollinen suden tavoin, hyökkäsi adventisti laumaan, pakenivat paimenet tai paremmin palkolliset, jättäen hajonneen lauman. Pää-paimen, kuten aina, lähetti toisia paimenia kokoamaan hajalla olevia lampaita. Ja kuten vanha Israel kivitti ja tappoi ne, jotka Herra lähetti heidän luokseen, samoin on Profetian Henki puhunut meille, että osaksemme tulee vainot ja parjaukset.

Matt. 24: 9-11.

Seuraava artikkeli, "Dresdner Neusten Nachrichten"issa", minkä ovat julkaisseet nimi-adventistit, tuo ilmi vainon hengen, mistä myös Profetian Henki on puhunut Todistuksissa.

12 p:nä huhtikuuta v. 1918, oli lehdessä "Dresdner Neusten Nachrichten", sisältyi seuraavanlainen kirjoitus kolmannella sivulla:

"Adventistisaarnaajat ja isänmaa"

"Sodan alussa jakaantui järjestömme kahteen puolueeseen. Kun 98% meidän järjestämme astui ulos, sen jälkeen kun olivat tutkineet Raamattua, sille pohjalle että omatuntomme velvoittaa meitä puolustamaan aseilla isänmaata ja sitä myöskin sapattina; mikä johtajien päätös ilmoitettiin heti edelleen sotavirastolle, kieltäytyi 2% alistumasta tähän johtajien päätökseen ja sen tähden on heidät *erotettu yhdyskunnasta heidän epäkristillisen käytöksensä tähden.*

Tämä hyödytön aines on asettanut itsellensä saarnaajia ja huonolla menestyksellä koettanut tehdä käännynnäisiä mielettömälle aatteelleen. He kutsuvat itseään väärin saarnaajiksi ja adventisteiksi. Sitä he eivät ole, vaan ovat viettelijöitä. Kun tällainen aines saa vastaan ottaa ansionsa mukaisen rangaistuksen, me muistamme sitä, kun laupeus kohtaa meitä.

Johtajamme ovat tähän päivään asti luovuttaneet ylijäämän seurakunnan varoista käytettäväksi sotalainoihin, täydellisesti luottaen, että Saksa Jumalan avulla, selviää tästä hirveästä kuolon kamppailusta voittajana. Kaikkialla jäsenemme ovat ottaneet itsestään selvään velvollisuuteensa osaa antamalla isänmaalle sitä mitä niin paljon tarvitaan. Adventistit ovat kaikkialla toiminnassa kentällä sekä armeijan palveluksessa ja odottavat oikeuden mukaista kohtelua kiitollisina isänmaalta."

Ainoastaan saatanallinen sokeus voi sallia tuollaista vihan purkausta. Samasta lähteestä on lähtenyt "Seitsemännen Päivän Adventistien kirjayhdistyksen" kautta selitys "Berliner

Lokalanzeigerissä“, minkä on allekirjoittaneet L. R. Conradi, H. F. Schuberth ja G. W. Schuberth.

Lukija, jonka Poika on tehnyt vapaaksi, ja siis henki ei ole vangittu ihmisten orjuuteen, punnitkoon nyt itse Jumalan sanalla ja todistuksilla ketkä tässä ovat viettelijöitä ja ketkä väärin kutsuvat itseänsä adventisteiksi ja sen liikkeen saarnaajaksi? Nekö jotka menivät tämän maailman virran mukana, vai ne, jotka huolimatta pilkasta, kidutuksista ja vainoista pysyivät horjumatta uskollisina adventistien alkuperäisille periaatteille? Tätä kysymystä ei ratkaise äänestys, joukot eikä enemmistö lukumäärä. Mikä on sinun kantasi, oletko valmistunut olemaan omintakeisesti oikeassa vaikka taivaat lankeisivat?

Tahdomme lukijoillemme saattaa tietoon, millaisen vainon alaiseksi joutuivat todelliset adventistit, jotka pysyivät uskollisina Jumalan pyhille käskyille, pelkäämättä ihmisten vihaa ja kostotoimia.

Eräältä uskon veljeltämme saimme toukokuussa 1920 seuraavan kertomuksen kokemuksistaan Spanbaun sotilasvankilassa Saksassa omantuntonsa tähden, ollen kuuliainen Jumalan käskylle “Älä tapa.“ Tässä täyttyi Vapahtajan ennustus: “Siiloin teidät annetaan vaivaan ja he tappavat teitä, ja te tulette kaikkien kansojen vihattavaksi minun nimeni tähden. Ja silloin useat loukkaantuvat ja he antavat toisiaan alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan. Ja monta väärää profeettaa nousee ja he eksyttävät monta.“ (Matt. 24:9-11.)

“Oli eräs perjantai päivä, jolloin meidät vietiin kapteenin eteen. Hän syytti meitä ‘adventistiroistoiksi‘ ja lausui: “Me olemme myös kristityitä.“ Hän antoi sitten meille harkitsemisaikaa sapatin alkuun, jolloin hän oli, kuten hän sanoi, lopettava meiltä adventistisen uskomme. Muussa tapauksessa tulisi hän käyttämään kaikkia keinoja kääntääkseen meidät pois hullusta uskostamme. Välineinä hän mainitsi pakkoröijyn, nälän, kovan vuoteen, jalka- ja käsiraudat jne. Hänen kysymykseensä, emmekö pelänneet, vastasimme, emme. Sapatti oli juuri alkanut, kun kapteeni tuli minun vankikoppiini ja löi minua kepillänsä. Seitsemännen

lyönnin jälkeen vietiin meidät kidutuskammioihin ja kaksi veljeämme pantiin pakkoröijyyn. Kahden muun veljen täytyi katsella miten heidän veljiänsä kidutettiin, jotta he menettäisivät rohkeutensa ja kieltäisivät uskonsa. Mutta myöskin he antoivat kiduttaa itseänsä. Tässä toimituksessa oli läsnä kapteeni, kaksi vääpeliä ja neljä aliupseeria. Sitä paitsi täytyi kolmen rikosvangin ottaa osaa meidän piinaamiseemme. Eräs heistä oli syytettynä ryöväyksestä ja väärennyksestä. Näille rikollisille oli liian vaikeata kiduttaa kanssa-ihmisiänsä.

Kun minä makasin kidutuspenkissä oli pakkoröijyn hihnat kiristetty niin kireälle, että neljä ylimmäistä kylkiluuta painui keuhkoihin sisään ja minusta loppui ilma. Eräs aliupseeri, mikä tarkasti suonen lyöntiä antoi, tukehtumistilaisuudessa käskyn, että hihnoja on jonkun verran löysennettävä, muuten minä kuolen. Toisen kerran menin minä tiedottomaksi. Kun minä jälleen tulin tuntoihini, kysyttiin minulta, jos minä nyt tahdoin luopua mielettömästä uskostani, sekä tekisin työtä sapattina. Kun minä kieltäydyin, alkoi toimitus uudelleen. Sitten heitettiin minut avuttomana ja sidottuna mahalleni. Kaksi rikosvankia nousi kidutuspenkille ja polkivat minun selkääni. Samoin löi minua kaksi aliupseeria miekoillansa. Jokaista veljeä kidutettiin noin puoli tuntia. Useana sapattina laskettiin vettä meidän vankikoppeihimme, jotta me menettäisimme rohkeutemme. Eräänä sapattina potkaistiin minua selkään samasta syystä. Kun minä en tahtonut puhdistaa kopin ikkunaa sapattina löi minua vääpeli kopin avaimella selkärankaan, niin että kuudes ja seitsemäs selkänikama haavoittuivat. Jälkeenpäin täytyi myös neljännessä nikamasta osia poistaa. Tammikuussa v. 1918 täytyi minun jälleen olla 28 vuorokautta pimeässä vankikopissa leivällä ja vedellä. Nyt alkoi kuitenkin olla jonkun verran parempaa. Meidän ruumiimme olivat myös jo niin rääkätyt, ettei niissä ollut juuri enempää kiduttamista. Näin kuluivat päivät hitaasti, mutta rauha oli Jumalassa. Usein ajattelimme keskiaikaa jolloin Herran uskollisten todistajien täytyi viettää 20-30 vuotta vankeudessa. Oi, että Kristus on niin hyvä, että hän tuki meitä hädässämme. Minun

sieluni ikävöitsee häntä. Kaikki, jotka lukevat nämä rivit, rukoilen minä että antaisitte sydämenne hänelle, että hän antaisi teille levon. Älkää halveksiko niitä, jotka teitä vainoavat, sillä he eivät tiedä mitä he tekevät. Tämä on lyhyesti kokemukseni. Vallankumous antoi myös meille adventisteille vapauden. *Minä katson näitä kidutuksia sodan aikana ainoastaan etuvartiokahakoiksi*, mitä pian tulee seuraamaan ankarat taistelut. Ne, jotka ovat tulleet luopioiksi ja kylmiksi, lukekoot Jes. 31:6. se on: ‘Älkööt luottako Egyptiin.’

Jos ne, jotka ovat luopuneet totuuden periaatteista, halveksivat meitä, on lohdutuksenamme Kristuksen sanat: “Ja te joudutte kaikkien kansojen vihattavaksi minun nimeni tähden.” Matt. 24:9-10.

Veli W. Richteriltä Bremenistä kidutuksissa meni neljä kylkiluuta poikki, kun hän pysyi lujasti kiinni Jumalan käskyjen kuuliaisuudessa.

Erästä kallista uskonveljeämme, jota kidutettiin samasta syystä, pidettiin lääkärin tarkastuksen alaisena. Kun hänen asiansa oli oikeudessa esillä, oli tuomarien ja lääkärin myötätunto hänen puolellansa ja he olisivat vapauttaneet hänet, mutta hänen ilmiantajansa ja syyttäjänsä adventistien johtajat, oikeudessa painostivat niin, että hänet tuomittiin viideksi vuodeksi kuritushuoneeseen.

Tila ei salli kertoa enempää tässä näistä todellisista adventisteista, joita vainottiin sekä nimi-adventistien menettelyistä.

Sisar White: “Kun sapatinpitäjät viedään tuomioistuimien eteen vastaamaan uskostansa, niin tulevat nämä luopiot saatanan tehokkaimmiksi aseiksi syyttäen ja esittäen heitä väärässä valossa sekä valheellisten kertomusten ja salaviittausten kautta kiihottamaan viranomaisia heitä vastaan.

Tänä vainon aikana on Herra koetteleva palvelijansa uskoa. He ovat uskollisesti julistaneet varoitusta, luottaen ainoastaan Jumalaan ja sanaansa. Jumalan Henki on vaikuttanut heidän sydämiinsä ja saattanut heidät puhumaan. Pyhän innon

kiihottamina ja jumalallisen voiman vaikuttamina ovat he toteuttaneet velvollisuutensa, laskematta niitä seurauksia mitä sen sanan julistaminen on tuottanut heille, jonka Herra on antanut heille. Ne eivät ole välittäneet maailmallisista eduistaan, he eivät edes ole koettaneet säilyttää arvoansa eikä elämänsäkään. Mutta kun vastuksen ja moitteen myrsky puhkeaa heitä kohtaan, valtaa muutamat hämmästys ja he ovat valmiit huudahtamaan: “Jos olisimme tietäneet edeltäpäin sanojemme seuraukset, olisimme me vaienneet.” Suuri taistelu, pain. v. 1914, s. 736.

Kaikkina aikoina on Jumalan miehiä vastaan raivonnut vaino katkerassa vihassa. Joosua ja Kaleb, jotka tahtoivat rohkaista kansaa omistamaan usko Jumalaan, epäuskoiset israelilaiset olivat vähällä kivittää heidät. Näiden kahden miehen johdolla muureilla varustetut kaupungit valloitettiin ja uskon lapset, joita ei rasittanut pelko, pääsivät luvattuun maahan.

Kuten näemme, on lankeemus liittoutumisella valtioon avonaisesti julistettu. Kuitenkin on vielä tilaisuus tehdä parannus ja hyljätä nämä erehdykset. Haaleasta tuomion tilanteesta, mikä on Laodikeaan yhdistetty, Herra kehottaa parannukseen, sillä taivaan valtakunta on lähellä, oven edessä. - On muistettava, että S. P. A. liikkeen johto on asettunut saksalaisten johdon kannalle, sitä vaan valittivat, kun he “erehtyivät” kirjelmässä hallitukselle.

On levinnyt sellainen yleinen harhakäsitys, ettemme muka olisi edesvastuussa oman järjestömme, mikä on kansainvälinen liike, lankeemuksista ja hairahduksista. Sanotaan: “Minkä tähden minä vaivaisin itseäni toisten hairahduksilla koti- tai ulkomailla? He saavat itse vastata omista töistään.” - Niin kylläkin. Mutta minkä tähden Herra julistaa Babylonin tuomion: Se on langennut? Meidän täytyy ottaa määrätty kanta Kristuksen totuuden todistajina, muuten olemme vastuussa kadotetuista sieluista.

Me emme uskalla jäädä mihinkään järjestöön, mikä sallii jatkuvasti esteettä tapahtuvan erehdyksiä eikä seuraa jo uskon asioissa hyväksytyä kantaa. Herran Henki rakentaa “elävistä” kivistä niitä, jotka rakastavat Jumalaa ja astuvat ulos Hänen kanssaan koko sydäimestään. Sen sijaan kun olisi ryhdytty

päätävästi uskonpuhdistustyöhön, takaisin alkuperäisille periaatteille, mistä on luisuttu pois, on alettu hiljaisella vaitiololla katselemaan yleistä lankeemusta aivan luonnollisena. Jos joku uskaltaa niistä jotain huomauttaa, on hän epäluotettava jäsen. Mutta joka tapauksessa on Herra tekevä puhdistustyönsä, omalla luvallaan. Erittäinkin uudestisyntymättömien suuri lauma pyrkii olemaan Jumalan neuvonantajana. He luulevat omia ylpeyden töitään hyvin tärkeiksi Jumalan työssä. Jes. 49: 13-17.

Kristus on puhdistava seurakuntansa ennen kuin hän ilmestyy, niin ettei siinä ole tahraa eikä ryppyä. Herää sen tähden sinä, joka nukut, ja täytä lamppusi öljyllä. Rukoile Jumalaa saadaksesi Hänen Henkensä. Hylkää väärä elämän tapasi. Pyhitä sapatti; palvele Herraa miehuullisesti elämän koulussa, tottele todistuksia, vapaudu Egyptin lihapadoista ja hylkää väärät tavat syömisessä ja juomisessa. Elä totuudessa ja puolusta sitä. Vaadi seurakuntaasi palaamaan takaisin totuuteen, niin saat tuntea miten mahdotonta on yhteys "nimi adventistien" kanssa. Se on yhtä mahdotonta olla yhteydessä heidän kanssaan, kuin oli veljillemme yhteys varhaisempien seurakuntien kanssa v. 1844 liikkeessä, tai kenenkään kanssa, jotka aina ovat vastustaneet totuutta, tarkoitamme totuutta elämässä, kaikissa olosuhteissa.

Nimi-adventistit sanovat omassa julkaisemassa kirjasessaan "Christ und Krieg" (Kristitty ja sota) sivulla 18: "*Ensiksi:* ottamalla osaa sotaan ei ole kuudennen käskyn rikkomista; *toiseksi:* sotapalvelus sapattina ei ole neljännen käskyn rikkomista".

Sinä ja minä voimme johtaa jonkun sielun niin pitkälle, mihin itse olemme tulleet. Sodassa minä voin sotilaana johtaa jonkun sielun Kristuksen luo ja hän jää edelleen murhaajaksi. Tällaista sielujen voittamista tekivät fariseukset, ja sitä tekevät n. s. "kristityt". Mutta Jeesus todista tällaisista harhaan johdetuista sieluista, että ne tulevat kaksi kertaa enemmän helvetin lapsiksi. On ainoastaan kaksi mahdollisuutta suhteessamme Kristukseen - Matt. 12: 30.

Seitsemännen päivän adventistit ja aseitten kantaminen

Pohjois-Amerikan osasto-konferenssin Toimeenpanevan komitean vuotuisessa kevätkokouksessa 12-19 p. huhtikuuta. v. 1917, seuraava uudistettu virallinen selitys julkaistiin, mikä koskee meidän uskomme periaatteita aseitten kantamiseen nähden.

Selitys: "Me emme ole olleet sotaisat koko historiamme aikana" alusta loppuun asti. Sisällissodan aikana (1862—1865) kansamme julkisesti selitti:

Me tunnustamme maallisen hallituksen Jumalan säätämäksi, mikä säännös tekee oikeutta ja levollisuus vallitsee maassa ja että Jumalan kansa saa viettää hiljaista ja rauhallista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

Sopusoinnussa tämän kanssa, me tunnustamme siviilihallituksen oikeuden säätää veroja ja osoittaa sille kunnioitusta kuten on käsketty Uudessa Testamentissa. Kun me näin ollen annamme keisarille sen minkä Raamattu osoittaa hänelle kuuluvan, *me olemme pakotetut kieltäytymään kaikesta puolueellisesta aseellisesta sotatoiminnasta ja veren vuodatuksesta,* mikä olisi ristiriidassa kuuliaisuusvelvollisuutemme kanssa Mestariimme käskylle vihollisiamme kohtaan sekä kaikkia ihmisiä kohtaan. Matt. 5: 44.

Edellä olevan selityksen me tämän kautta uudistamme, että hallitus tunnustaisi meidän uskonnollisen vakaumuksemme ja että saamme palvella maatamme ainoastaan sellaisessa asemassa, missä meidän ei tarvitse tehdä väkivaltaa omalle tunnoillemme kuuliaisuudessa Jumalan kymmenen käskyn laille, minkä Kristus selitti opetuksellaan ja näytti esimerkillään omassa elämässään.

Viisi miehinen toimikunta valittiin esittämään tämä selitys Kansalliselle hallitukselle Washingtton'issa, D. C. Perjantaina, 27 p. huhtikuuta jätettiin se sota-sihteerin apulaiselle.

Kun vanhin J. H. Millerille tuli ilmoituksia, että monet jäsenet Saksassa, jotka olivat pysyneet edellä mainittujen periaatteiden

kannalla, ei oltu kohdeltu oikeina jäseninä yhdistyksen taholta heidän menettelynsä vuoksi, kirjoitti hän seuraavan kirjeen tuolle uskovaisten ryhmälle:

“Detroit, Micc., U. S. A. 22 p. huhtikuuta 1920.

Rakas veli Welp.

Jo useampia kertoja olen saanut vastaanottaa joltakin lehteä “Wächter der Wahrheit“, ja voin vakuuttaa, että olen lukenut sitä suurella innostuksella. Erikois-numero 1 p:ltä tammikuuta v. 1919 otsikolla “Lankeemus Adventtikansan keskuudessa“, oli erityisesti meidän silmiämme avaava.

Täällä Amerikassa S. P. Adventisti järjestö, sotaa koskevassa kysymyksessä, seisoj vuoden 1844 periaatteiden kannalla, vaikka jotkut veljet uskoivat aseiden ottamiseen ja toiset lausuivat ajatuksensa sanoilla: “Amerikan sotilaat tulevat halkaisemaan Hunnien kallot“ - (tarkoittaen saksalaisia sotilaita.) Tämä osoittaa selvästi, että adventtikansan keskuudessa kaikkialla maailmassa löytyy kaksi puoluetta, ja että uskonpuhdistus on tarpeellinen.

Minä, Itäisen Michiganin konferenssin työntekijänä, työtovereitteni kanssa olemme iloisia kannasta, minkä olette ottaneet, mikä koskee sotaa, ja rukoilen, että Jumala saisi siunata teitä jatkuvasti v. 1844 liikkeen periaatteissa.

Myöskin täällä Amerikassa uskonpuhdistuksen henki tekee itseänsä tunnetuksi. Syvällisemmät, tai enempi hengellisellä pohjalla olevat sielut, etsivät syvällisempää, hengellisempää elämän kokemusta, mikä perustuu v. 1844 liikkeen periaatteille.

Sisar E. G. White'n todistusten mukaan, uskonpuhdistus täytyy tapahtua adventtikansan keskuudessa. Me emme tarvitse parempaa järjestöä, vaan uskonpuhdistusta, mikä ei koskaan tule tapahtumaan yksin järjestön kautta. Minä toivon avonaista kirjevaihtoa johtavien veljien kanssa.

Toivossa kuulla pian teiltä, ollessamme pyhiinvaeltajia,

noudattamalla lakia ja todistuksia, odottaessamme Vapahtajan tulemista. Jääden teidän veljeksenne ja kanssatyöntekijäksenne Jumalan työssä.

Vanhin J. H. Miller.“

Edellä oleva vanhin J. H. Millerin lähettämä kirje oli kirjoitettu sodan aikana, ainoana tarkoituksena, rohkaista veljiä, jotka seisoivat isiemme periaatteiden kannalla.

Kansana ”emme ole olleet sotaisat koko historiamme aikana alusta loppuun.”

Tämä kirje kirjoitettiin täydellisessä luottamuksessa, että sodan jälkeen kenraalikonferenssin veljet tulisivat seisomaan näiden kalliiden veljien kanssa Saksassa, jotka sodan aikana seisoivat kenraalikonferenssin kannalla, alkuperäisillä periaatteilla, vainoissa ja ahdistuksissa. Mutta meidän kokemuksemme tulikin aivan päin vastaiseksi.

Friedensaussa kokouksessa 20-23 heinäkuuta v. 1920, oli läsnä m. m. 17 edustajaa Uskonpuhdistusliikkeestä Saksasta ja Hollannista.

Sotakysymykseen nähden, todistuksiin y. m. näiden 17 veljen ja kenraalikonferenssin veljien välillä ei pidetty avointa kokousta kaikkien konferenssin työntekijöiden läsnä ollessa, vaan suljettuna eräässä kouluhuoneessa.

Määräysten mukaan, että käsittelyt tulisivat mahdollisimman lyhyiksi, Uskonpuhdistusliikkeen veljet pyysivät neljään kysymyksen vastausta.

- 1.Mikä on Kenraalikonferenssin kanta Saksan johtajien päätöksen johdosta v. 1914 neljännen ja kuudennen käskyn suhteen?
- 2.Mitä todistuksia on esitetty, ettemme alusta olisi ottaneet Raamatun tietä?
- 3.Mikä on Kenraalikonferenssin kanta sisar Whiten Todistuksiin? Ovatko ne Hengen innoittamia tai eivät? Onko terveystodistus yhä edelleen oikea käsi sanomassa?
- 4.Onko meidän sanomamme ja kansamme Ilm. 14:6-12 mukaan kansallinen vai kansainvälinen?

Vastauksessa ensimmäiseen ja tärkeimpään näistä kysymyksistä, pääkonferenssin puheenjohtaja vanhin Daniels, esitti seuraavaa:

”Tämä kysymys on vaikea, ja sodan äkillisen puhkeamisen aikana täällä Saksassa, oli se erittäin vaikea, niin että voimme ymmärtää erehdyksen, minkä veljet tekivät antaessaan selityksensä hallitukselle. Meillä Amerikassa oli enempi aikaa. Me selitimme olevamme sodan vastustajia.”

Suurella ilolla nämä veljet kokoontuivat tämän selityksen perusteella, että Kenraalikonferenssin veljet Amerikassa seisoivat samalla perustuksella niillä hekin. Tämän johdosta he nyt odottivat, että Kenraalikonferenssi kulkisi sopusoinnussa heidän kanssaan. Mutta nyt seuraa sanan ”sodanvastustaja” lähempi määrittely.

1. Kaikki, jotka kieltäytyvät palvelemasta rintamalla.
2. Myös ne, jotka kieltäytyvät kantamasta aseita.
3. Myös ne, jotka pitävät rintamapalvelusta epäraamatullisena.
4. Ja lopuksi ne, jotka taistelivat aseissa sotakentällä, olivat myöskin sodan vastustajia, jos he ajattelivat, että se oli heidän velvollisuutensa.

Tämä selitys lain ja todistusten perusteella, tekee Jumalan lain voimattomaksi ja on se hyljättävä omantunnon vakuutuksen mukaan erehdyksenä. Meille Jumalan kansana löytyy vaan yksi *vastaus* näihin kysymyksiin.

Kysymys ei ole jostain muotoasiasta, mistä joku eroaminen on saanut alkunsa, vaan mikä on meidän peruskantamme Jumalan lakiin nähden? Me kukin olemme erehtyväisiä ja sitä valitettavasti liian usein, mutta nämä inhimilliset ylitsekäymiset voidaan ja täytyy olla anteeksiannettavia; mutta sellaista inhimillistä Jumalan lain tulkintaa, minkä vanhin Daniels on esittänyt meille, emme voi kansana hyväksyä eikä tunnustaa.

Harhaan johtavat opetukset ovat aina saaneet aikaan jaon ja hirmuisen lankeemuksen jokaisessa järjestössä. Tämä Uskonpuhdistusliike ei missään suhteessa ole hairahdus pois totuudesta. Vaan vähemmistö jäsenien uskollisuus Jumalan antamille periaatteille kolmannen enkelin sanomassa, totuudelle,

kuten sen on esittänyt Jeesus Kristus, meidän perustuksemme.

Vanhin Spicer, Pääkonferenssin sihteeri, huomautti Uskonpuhdistusliikkeen veljille, ettei heillä ole oikeutta kutsua itseänsä Seitsemännen päivän adventisteiksi, niin kauan kun he pitävät kiinni niistä periaatteista, joilla ovat.

Jumalan Henki tekee työtään suurella huudolla ei ainoastaan Saksassa, vaan samaan aikaan koko maailmassa. Tiedonannot Sveitsistä, Hollannista, Unkarista, Romaniasta, (entisestä) Jugoslaviasta, Virosta, Kanadasta, Amerikasta ja muista maista ovat edessämme (nykyisin on kaikkialla ympäri maailmaa). Ei missään paikassa veljet, jotka mitä kiinteämmin pysyvät alkuperäisissä periaatteissa, voi olla yksimielisiä Pääkonferenssin veljien kanssa.

Kaikki nämä tosiasiat edessämme, näemme että Euroopassa adventistien keskuudessa on tapahtunut jakaantuminen, niistä myös "Kölnische Zeitung" syyskuussa v. 1915 kirjoitti, ja jonka johtavat veljet kaikki tuntevat, sillä he tulivat itse tekemisiin Uskonpuhdistusliikkeen kanssa Friedensaussa konferenssissa, 20-23 p. heinäkuuta v. 1920. Kun vanhin Daniels, samoin kuin muutkin johtavat veljet, palasivat Amerikkaan, seisoi hän koko Lake unionin konferenssin edessä Battle Creekissä, Mich., 12 p. maaliskuuta v. 1921, kuten ennen muissa konferenssissa, ja selitti, ettei hän löytänyt mitään jakaantumista adventistien keskuudessa Euroopassa. "Siellä ei ollut mitään jakoa, ei mitään ollut menetetty, kaikki oli yhtä, ei mitään oltu kadotettu, kaikki oli yhtä."

Tässä ei ole kysymys siitä, puhuvatko he totta tai eivät, jossain tapauksessa, *vaan pitääkseen harhaan joutuneen järjestyksen koossa*, silloin ymmärrämme, minkä tähden johtavat veljet *salasivat todellisen aseman* Euroopassa.

Kun vanhin J. H. Miller tuli Lake unionin konferenssikokoukseen, missä työntekijät olivat koolla, Battle Creek'issä, Mich., niin hänen kirjeensä, minkä hän kirjoitti Uskonpuhdistusliikkeen veljille Eurooppaan, ja mikä on painettuna tässä lehdessä asetettiin hänen eteensä. Hänelle sanottiin että hänen pitää pysyä erillään

tästä joukosta, Euroopassa, samoin kuin kaikista ryhmistä Amerikassa, jotka olivat samanmielisiä tämän eronneen joukon kanssa.

Suuren kokouksen edessä sanottiin, ettei ollut tapahtunut mitään jakoa Euroopassa, että kaikki on yhtä, ja nyt yksityisessä huoneessa komitea kokouksessa Pääkonferenssin jäsenien ja Itä--Michiganin konferenssin komitean läsnä ollessa, häntä kehoitettiin pysymään erossa sellaisesta eronneesta jaostosta mitä muka ei ollut olemassa.

Eikö veli Miller ollut uskollinen meidän alkuperäisille periaatteille suhteessaan tuohon ryhmään Euroopassa?

Tohtori J. H. Miller erotettiin sitten 14 p. maaliskuuta v. 1921, edellä mainittujen konferenssien komiteain ja pääkonferenssin jäsenien läsnä ollessa saarnaajatoimestaan syystä, kun hän ei työskennellyt "sopusoinnussa järjestön kanssa."

Tohtori J. H. Miller ei työskennellyt sopusoinnussa järjestön kanssa kun hän:

1. Ei hyväksynyt joulukuusien tuomista kirkkoihin, eikä mihinkään mikä tapa on pakanuudesta, minkä tavan veljet tahtoivat välttämättä pitää.
2. Ei hyväksynyt *henkivakuutusta*, mistä sisar White on puhunut Todistuksissa nide 1, s. 549.
3. Samoin vaati tohtori Miller Terveysuudistuksen käytäntöön ottamista, mistä sisar White on m. m. kirjoittanut:
"Terveys evankeliumilla on kykeneviä puolustajia, mutta heidän työnsä on tullut hyvin vaikeaksi, kun niin monet saarnaajat, konferenssien johtajat, ja muut vaikutusvaltaisessa asemassa olevat, ovat laiminlyöneet antaa terveystuudistus kysymykselle sille erityisesti tulevaa tarkkaavaisuutta. He eivät ole tunnustaneet sen sukulaisuutta sanoman kanssa kuten oikea käsi on ruumiissa."
Todistuksia, nide 6, s. 327.
4. Hän ei voinut asettua pääkonferenssin veljien kannalle Euroopan uskovaisia kohtaan, jotka ovat seisoneet lujina ja uskollisina alkuperäisille v. 1844 liikkeen periaatteille. Hän ei voinut tuomita näiden kallisarvoisten veljien olevan väärässä, joiden

usko oli koeteltu vainoissa ja lujittunut kidutuskammioissa, pitämällä Jumalan käskyt ja säilyttämällä Jeesuksen uskon.

Jumalan Henki on aina koonnut yhteen niitä, jotka on heitetty ulos totuuden tähden ja yhdistänyt heidät yhteen toistensa kanssa. Ef. 4. luku Näin oli laita Lutherin päivinä, kun hänet suljettiin pois seurakunnasta. Sama kokemus oli veljillämme v. 1844. Seurakunta mikä on imenyt itseensä maailmaa ja sen tavat ja menot, on aina katsellut niitä, jotka se on sulkenut ulos totuuden tähden langenneena ryhmänä. Näin väittää tänään katolinen kirkko evankelista kirkoista vedoten sen ikään ja moniin laitoksiin.

Tästä *seulomisajasta*, jossa nyt olemme, luemme Todistuksissa:

Sisar White: “Kysyin näkemäni seulomisen merkitystä ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaa se *suora todistus*, jonka aikaansaa uskollisen Todistajan neuvo Laodikean seurakunnalle. Se vaikuttaa vastaanottajan sydämessä ja saattaa hänet kohottamaan vanhurskauden lippua ja julistamaan suoraa totuutta. Muutamat eivät siedä tätä suoraa todistusta. He ryhtyvät sitä vastustamaan, *ja seurauksena on seulominen Jumalan kansan keskuudessa*.

Minä näin, ettei uskollisen Todistajan todistusta ole puoliksikaan tarkattu. Vakavaa todistusta, josta seurakunnan kohtalo riippuu, on pidetty mitättömän arvoisena, jollei kokonaan hylätty. Tämän todistuksen täytyy saada aikaan todelliseen parannuksenteon. Kaikki, jotka sen vilpittömästi vastaanottavat, seuraavat sitä myöskin ja puhdistuvat sen kautta.” H. k. Luku “Seulominen.” s. 300.

Tämä seulominen tulee vaikuttamaan ja on heidän keskuudessaan. Toinen jaosto tulee vastaan ottamaan totisen Todistajan todistuksen ja korottamaan lipun, mikä on vedetty alas tomuun, samalla kun toinen jaosto “ei tahdo viedä tätä suoraa todistusta, vaan tulee nousemaan sitä vastaan ja tämä tulee vaikuttamaan seulomisen Jumalan kansan keskuudessa.”

Näihin kahteen jaostoon Jumalan kansan keskuudessa kiinnittää Profetian Henki huomiota edelleen seuraavassa:

Sisar White: “Herra näytti minulle että suuri työ täytyy tapahtua

ennen kuin ne voivat seisoa sodassa Herran päivänä. Minun huomiotani kiinnitettiin niihin, jotka väittivät olevansa adventisteja, mutta jotka kielsivät nykyisen totuuden, ja näin, että ne menivät hajalle ja Herran käsi oli heidän keskellensä jakamassa ja hajottamassa heitä nyt korjuun aikana niin että kallis arvoiset jalokivet heidän keskuudessaan, joita ennen oli petetty saivat silmänsä auki nähdäkseen todellisen asemansa ... ja jättävän entiset yhdistyksensä ja erehdyksensä, ottaen vastaan ihanan totuuden ja seisovan siinä, missä voivat ratkaista asemansa“. Early Writings, pain. v. 1906, s. 69.

Ne, jotka vastustavat uskonpuhdistusta tai takaisin palaamista v.1844 alkuperäisille periaatteille, ehkä teille sanovat että tulee huolehtia siitä, ettei tule seulotuksi pois ruumiista tai Seitsemännen päivän adventistien järjestöstä. Elävät Jumalan lapset, nuo kallisarvoiset jalokivet, ovat siinä ruumissa, jonka päänä on Kristus, mutta kun se järjestö, mihin he ovat kuuluneet, on esteenä heille seurata lakia ja todistuksia, jättävät he entiset yhdistyksensä ja Pyhän Hengen johdolla järjestäytyvät uudelleen, missä voivat ratkaista asemansa, eli he pysyvät S. P. A. alkuperäisissä periaatteissa. Huomattakoon, että näitä kalliita sieluja, jotka seuraavat siunattua totuutta, on sitä ennen petetty Seitsemännen päivän adventistien keskuudessa, heidän entisissä yhdistyksissään, mutta Hengen vaikutuksesta mikä tekee suurta työtä Jumalan kansan edestä näkevät todellisen asemansa ja siirtyvät Uskonpuhdistusliikkeeseen, mikä tahtoo valmistaa heitä seisomaan sodassa Herran päivänä.

Johtavat henkilöt ja etenkin saarnaajat vastustavat uudistusta mitä Pyhä Henki on alkanut tehdä suurella huudolla, mistä myös Profetian Henki on puhunut.

Sisar White: “Seurakunnassa tulee olemaan ihmeellinen Jumalan voiman ilmoitus, mutta se ei saa mitään muutosta aikaan niissä, jotka eivät ole nöyryyttäneet itseään Herran edessä, eivätkä avanneet sydämensä ovia synnin tunnustuksella ja parannuksella. Tämän voiman julistamisessa mikä valaisee maan Jumalan kirkkaudella, tulevat he näkemään ainoastaan jotain mitä he

sokeudessaan kuvittelevat vaaralliseksi, jotain mikä tulee herättämään heidän pelkoansa ja he tulevat liittymään toisiinsa vastustaakseen sitä.

Kun Jumala ei työskentele heidän odotustensa ja mielikuvitustensa mukaan, tulevat he vastustamaan työtä. ‘Mekö emme tunne Jumalan Henkeä?’ sanovat he, ‘sillä olemmehan olleet työssä niin monta vuotta?’ Kun he eivät ole varoitusten puolella, vaan vieraana Jumalan sanomille, sanovat he itsepintaisesti: ‘minä olen rikas ja omaisuuteni on karttunut en tarvitse mitään.’“ Bible Training School, toukokuuta. v. 1907.

Seurakuntana olemme pelottavasti luopuneet uskosta. Me annamme paljon rahaa lähetystyöhön, mutta tämä ei ole mikään todistus sisäisestä hengellisestä tilasta. Kylmyys ja maailmallisuus on tunkenut pois rakkauden, eripuraisuus ja seurakuntatutkimukset ovat päiväjärjestyksessä. Tämä tilanne yksin lyö kuolon merkin seurakunnalle.

Sisar White: “Yksinkertaisen suoran todistuksen täytyy saada elämä seurakunnassa, tai muuten Jumalan kirous lepää Hänen kansansa yli yhtä vahvasti kuin se oli muinaisen Israelin yli heidän syntiensä tähden.” Testimonies, nid. 3, s. 269.

Sisar White: “Maailman suurin tarve on miesten tarve, joita ei voida ostaa eikä myydä, miesten, jotka sisimmässä sielussaan ovat totuutta rakastavia ja vilpittömiä; miesten, jotka eivät pelkää kutsua syntiä sen oikealla nimellä; miesten, joiden omatunto on yhtä herkkä totuuden äänelle kun magneetti neula; miesten, jotka seisovat oikeassa vaikka taivaat lankeisivat.” Education, s. 57.

Sisar White: “Seisoa puolustamassa totuutta ja vanhurskautta kun enemmistö hylkää meidät, taistella Herran taistelua, kun taistelijoita on harvoja, tämä on meidän osamme.” Testimonies, nid. 5, s. 136.

Lakiin ja Todistuksiin

Kun Jumalan työ on aina saanut vastaansa parjaukset, häväistyksiset ja väärät selitykset, sen tähden, etteivät ne rehelliset

sielut, joille Herran tie on kallein, saisi silmiänsä auki näkemään, mikä on totuus, vaatii Kristuksen rakkaus meitä Herran tähden antamaan valoa, mikä koskee Jumalan määräämää puhdistusta. Tahdomme tässä heti huomauttaa, että me emme tee sitä sen tähden, että haluaisimme väitellä, sillä kokemus on opettanut, että se on turhaa, vaan me teemme tämän yksinkertaisesti niiden sielujen tähden, jotka rakastavat vilpittömästi totuutta, seuratakseen sitä, lain ja todistusten perusteella.

Millä tavalla Uskonpuhdistusliike todella alkoi?

S. P. Adventistiseurakunnan historian aikana ovat monet luopuneet totuudesta, ei kokonaan, vaan osaksi. Milloin on hyljätty kymmenykset, milloin Todistukset ja milloin mikin kohta siitä kokonaisuudesta, mikä on muodostanut seurakunnan. Nämä ovat sitten nousseet taisteluun Jumalan työtä vastaan. Mutta kun ne eivät ole olleet Jumalasta, on niiden asia jo etukäteen ollut tuomittu. Näistä hairahduksista on ollut vakavia opetuksia ja varoituksia seurakunnalle. Samalla kun se on antanut ylpeille luonteille sen harhakäsityksen, että kaikki tulee säilymään järkähtämättä.

Mitä sitten ymmärretään uskonpuhdistuksella ja Uskonpuhdistusliikkeellä? Uskonpuhdistuksella ymmärretään takaisin palaamista siihen alkuperäiseen oppiin ja uskoon, mistä on vähitellen luovuttu pois. Onko Sitten S. P. A. yhdyskunta luopunut alkuperäisistä uskonperiaatteistansa opissa ja elämässä? Vastaus on: Kyllä. Totuus on tämä uskosta luopuminen on tapahtunut pitemmän ajan kuluessa, mutta vasta v. 1914, jolloin alkoi kansojen viha, tuli se niin ilmeiseksi, että kuka tahansa, joka ottaa vaivakseen perehtyä tapahtumiin sen jälkeen seurakunnan johdossa, tulee vakuutetuksi, *että hirvittävä uskosta luopuminen on tapahtunut tosiasia ja S. P. A. johto on kieltänyt kolmannen enkelin sanoman periaatteet:*

1. Kun meidän veljiämme Euroopassa pakotettiin sotaan.

- 2.Kun kukaan S. P. A. johtajista ei ole ottanut määrättyä kantaa, opettamalla ja käytännössä osoittamalla, suhdettamme aseitten kantamiseen nähden. Todistuksia nid. 1, s. 360-362.
- 3.Kun tämä epämääräinen kanta antoi tilaisuuden vietellä veljiämme sapatin rikkomiseen.
- 4.Kun johtajat ovat käyttäneet *pyhiä rahoja*, mitä oli luovutettu evankeliumin kannatukseen, sodan kannattamiseksi, sekä johtivat toisia tekemään samoin.
- 5.Kun niitä veljiä, jotka panivat vastalauseen tätä luopumusta vastaan, johtajien taholta ei pidetty oikeina veljinä ja jäseninä.
- 6.Kun niitä jäseniä, jotka panivat vastalauseen tätä luopumusta vastaan Konferenssin johtajien taholta vainottiin ja vangittiin.
- 7.Kun Kenraalikonferenssi hyväksyi niiden johtajien toiminnan, jotka saivat aikaan tämän uskosta luopumisen.
- 8.Kun Todistuksia, mitkä koskevat terveysuudistusta, ei ole noudatettu opetuksessa ja käytännössä.
- 9.Kun meidän koulumme eivät ole vapaat oppikirjoista ja opetuksesta, mitkä turmelevat luonteen.
- 10.Kun meidän parantolamme ovat luopuneet taivaasta lähetyistä periaatteista sairaitten parantamisessa ja hoitamisessa ja pitäneet parempina periaatteita, jotka lain ja Todistusten mukaan ovat kirotut.
- 11.Kun kenraalikonferenssin veljet ovat kieltäytyneet ottamasta huomionsa niitä monia vetoomuksia, mitkä koskevat tätä luopumusta, eivätkä ole suvainneet kuunnella niitä valtuutettuja, jotka ovat edustaneet yhdyskunnan taholta hyljeksittyjä S. p. adventisteja, jotka ovat uudelleen järjestäneet määrätyn Uskonpuhdistusliikkeen.
- 12.Kun toukokuussa v. 1922 oli S. p. adventistien kenraalikonferenssin kokous, matkusti sinne m. m. Uskonpuhdistusliikkeen johtavat veljet Euroopasta ja Amerikasta, valtuutettuina, jättämällä avonaisen vetoomuksen johtajalle, missä vetoomuksessa vaaditaan avonaista keskustelua kaikkien edustajien läsnä ollessa edellä olevien ja muutamien muiden lankeemusta koskevien kysymysten johdosta, antoi

pääkonferenssin johtaja, vanhin Daniels 24 päivä toukokuuta v. 1922 Civic Auditorium'issa San Francisco, Cal., seuraavan vastauksen:

”Me emme koskaan salli näiden kysymysten tulla esille kaikkien edustajien läsnä ollessa.”

Uskonpuhdistuksen aika mistä sisar White on puhunut, on tullut:

”Ellei määrättyä perinpohjaista uskonpuhdistusta tapahdu Jumalan kansan keskuudessa, on hän kääntävä kasvonsa pois heistä.” Tod. 8, s. 146.

Edellä on jo kerrottu, miten adventistien johto Saksassa sekä Euroopan osaston johtaja antoivat kaksi kirjelmää Saksan sotilasjohdolle, missä he ilmoittivat, että he ovat luopuneet entisestä jyrkästä kannastaan ja ovat halukkaat taistelemaan myöskin sapattina. He menivät niin pitkälle, että pakottivat veljiä maallisen hallituksen avulla sotaan ja sapatin rikkomiseen. Vielä julkaisivat he kirjasen ”Kristitty ja sota”, missä kuten heidän muissakin saman tapaisissa julkaisuissaan todistellaan, että tappaminen sodassa ei ole kuudennen käskyn rikkomista, ja ottaa osaa sotatoimiin sapattina ei ole sapatin rikkomista.

Kun tällaista villitystä levitettiin sekä suullisesti että painotuotteiden avulla, nousi seurakunnassa miehiä ja naisia, jotka julistivat heille, hallitukselle ja maailmalle, että Jumalan laki on sitova vieläpä sodankin aikana. Kalliit, uskolliset veljet asettuivat vakavasti kolmannen enkelin sanoman kannalle, pelkäämättä uskosta luopuneitten johtajiensa vihaa ja vainoa. Tämä johti lopuksi siihen, että ne, jotka pitivät Jumalan käskyt, erotettiin seurakunnasta. Ja kun nämä totuuden tähden erotetut saivat tiedon toisistansa, alkoivat he (v. 1915) liittyä yhteen ristin evankeliumin lipun alle, julistaakseen nykyistä totuutta ilman pelkoa.

Siis vuodesta v. 1915 alkaa Uskonpuhdistusliike toimintansa järjestettynä liikkeenä. (Tämä vahvistettiin myös Friedensaun kokouksessa v. 1920, kun veli Daniels herätti kysymyksen tästä. - Pöytäkirja s. 26.

Liike alkoi ensin Saksassa, missä lankeemus ensin tuli

julkiseksi; mutta nyt se on jo levinnyt melkein kaikkialle, missä kolmannen enkelin sanomaa on julistettu. Liike on järjestetty täydellisesti yli koko maailman Uskonpuhdistusliikkeen Kenraalikonferenssin johdon alle. Uskonpuhdistus alistuu joka kohdassa sisar Whiten Todistuksiin. Tämän julkaisun lopussa on liitettyä 'Seitsemännen päivän adventistien tärkeimmät alkuperäiset periaatteet pysyen muuttumatta v. 1844 liikkeen kannalla', mistä lukija on tilaisuudessa näkemään mitkä ovat Adventtiliikkeen alkuperäiset periaatteet, jolla Uskonpuhdistusliike on ei "periaatteessa", vaan elämässä.

Tahdomme tässä huomauttaa, että Uskonpuhdistusliike ei ole verrattava mihinkään niihin ilmiöihin adventtikansan historiassa koko sen olemassa olon aikana, jolloin yksi ja toinen on eronnut seurakunnasta ja noussut totuutta vastaan ja joita vastaan Profetian Henki on puhunut. Silloin ei seurakunta ole vielä ollut lankeemuksessa, kuten nyt jolloin Uskonpuhdistusliike on noussut Jumalan tahdon ja Profetian Hengen ilmoitusten mukaan. Tämä liike on Jumalan määräämä kansainvälinen liike, mikä on äärettömän vakava asia niille, joille pelastus on kallis.

Todistukset ja Nimi-adventistit

Konferenssissa Saksassa, Friedensaussa 20-23 päivä heinäkuuta v. 1920 oli läsnä 17 puhdistusliikkeen edustajaa Saksasta ja Hollannista. Nämä pyysivät Pääkonferenssin johtajalta Danielsilta vastausta, mikä on liikkeen johdon kanta sisar Whiten Todistuksiin, ovatko ne Hengen innoittamia vai eivät?

Vastauksen A. G. Daniels antoi (22 päivänä heinäkuuta v. 1920) seuraavilla sanoilla:

"Hän (sisar White) ei ole väittänyt, että hänen sanansa olivat Hengen innoittamia, kun hän kirjoitti kirjojansa tai piti puheen. Hän on myös aina varoittanut ihmisiä pitämästä hänen sanojansa viimeisenä ratkaisevana." Pöytäkirjan s. 48.

Eräässä puheessa Hampurissa 23 p. maalikuuta v. 1916, lausui

silloin Euroopan unionin johtaja, ja puhui siis ei omansa vaan liikkeen johdon nimessä, L. R. Conradi: ”Me olemme nähneet, että kirja ”Christiliche Mässigkeit” (sisar Whiten kirjoittama) ei enää sovellu nykyisissä olosuhteissa, ja tulee se sen tähden annettavaksi uutena korjattuna painoksena. Kun minä nykyään olin Amerikassa, oli minulla käsikirjoitus korjailtuun uuteen painokseen; tämän olen minä saanut takaisin.”

Amerikan saksalaisten S. p. a. äänenkannattajassa ”Deutsche Arbeiter”, oli kirjoitus otsakkeella: ”Mitä opettaa Raamattu oikeista profeetoista?” Siinä kirjoitetaan m. m.: ”Sisar Whiten näyt ja unet ovat kirjoitetut kirjoihin. Niitä tulee meidän koetella annetuilla raamatullisilla totuuksilla ja pitää kiinni siitä hyvästä, mitä voimme niistä löytää.” 1. Tess. 5:20,21 - (25 p. helmikuuta v. 1921.)

Samanlaisia todistuksia voimme tarpeen vaatiessa esittää, että adventistien (se on: nimi-adventistien) johto ei enää usko Todistuksiin auktoriteettina, mikä on ratkaiseva, ja missä Herra puhuu palvelijansa kautta. Tuntuu sen tähden omituiselta kun he painattavat sisar Whiten kirjoja ja todistuksia ja sanovat olevansa niitä, joilla on ”Jeesuksen todistus.”

Sisar White sanoo seuraavalla tavalla kirjoituksistaan ja todistuksista: ”Niissä kirjeissä, mitä minä kirjoitan, ne todistukset mitä minä tuon esiin, ilmi tuon minä teille, mitä Herra on ilmoittanut minulle. Minä en kirjoita ainoatakaan lehtiartikkelia, mikä ilmaisisi minun omia ajatuksiani. Ne ovat, mitä Jumala on ilmoittanut minulle näyissä - niitä kalliita valon säteitä Jumalan valtaistuimelta.” Tod. 5, s.67.

Sisar White: ”Minulle näytettiin, että epäusko todistuksiin kasvaa sitä mukaa, kun kansa luopuu pois Jumalasta. Näin on kaikissa meidän työhaaroissamme yli koko linjan. Ainoastaan harvat tietävät, minkä läpi seurakuntamme saa kulkea. Minä näin, että me nyt (1882) olemme jumalallisen suojeluksen alla; mutta kukaan ei voi sanoa kuinka kauan se tulee jatkumaan.” - Tod. 5, s. 66,75,76.

Uskonpuhdistusliike uskoo kaikkiin Todistuksiin Profetian

Hengen lahjana, ja kuten on Raamatun laita, annamme me niiden koetella meitä, emmekä me koettele niitä. Todistukset ovat poikkeuksetta, Jumalan antamat meille.

Kuka käyttää todistuksia väärin?

Kun Uskonpuhdistusliike lakkaamatta lainaa otteita sisar Whiten Todistuksista sekä todistaa niiden avulla ja Raamatulla jo olemassa olevan lankeemuksen ja luopumisen alkuperäisistä uskonperiaatteista S. p. a. kansan keskuudessa, ja kun edelleen Profetian Henki on puhunut sisar Whiten kautta seulomisajasta ja puhdistusliikkeestä ja monista erittäin tärkeistä asioista, mikä koskee Jumalan päätös työtä, niin kun nämä asiat ovat niin sitovia, koettaa väärät paimenet johtaa vielä silläkin väitteellä harhaan rehellisiä sieluja, että Uskonpuhdistusliike muka ”käyttää väärin sisar Whiten Todistuksia.” He tahtoisivat tässä asiassa, kuten niin monessa muussakin pidättää itselleen yksinoikeuden.

Kun Uskonpuhdistusliike on palannut takaisin noudattamaan Adventtiliikkeen alkuperäisiä periaatteita ja sisar White Todistuksia kaikessa, viisastelematta niiden kanssa, niin me emme voi ymmärtää, missä tässä voi piillä petos ja väärinkäytös.

Kun S. p. a johto on vienyt lankeemukseen koko liikkeen joka alalle, niin että sisar Whiten Todistuksia ei noudateta parantoloita perustettaessa ja niitä johtaessa, ei kouluja perustettaessa ja niitä johtaessa, eikä enää yleensä missään, niin meille ei ole jäänyt lopuksi muuta neuvoa, kuin jättää nämä johtajat ja heidän erehdyksensä, sitä suuremmalla syyllä, kun Profetian Henki on sanonut: ”Ellei määrättyä, perinpohjaista puhdistusta tapahdu Jumalan kansan keskuudessa, on Hän kääntävä kasvonsa pois heistä.”

Kun Jumalan johtama uskonpuhdistus on alkanut kaikkialla, missä kolmannen enkelin sanoma on julistanut toimintaansa, kuten siitä on puhunut Profetian Henki sisar Whiten kautta, on lankeemuksen johtaneille johtajille tullut kiire sovitella sisar Whiten Todistuksia Uskonpuhdistusliikettä vastaan, millä he

koettavat tukea jatkuvaa lankeemusta ja siten käyttävät väärin sisar Whiten Todistuksia.

Yleensä kaikki vakavat adventistit myöntävät, että perinpohjainen uskonpuhdistus olisi tarpeen, mutta he ovat hyvin neuvottomia, millä tavalla sen pitäisi tapahtua. Ja kun se ei ole voinut alkaa sen tähden kun he juuri ovat vieneet liikkeen lankeemukseen, vastustavat he ennustettua ja toivottua Uskonpuhdistusliikettä.

Meno Babyloniin

Uskonpuhdistusliike uskoo, että S. p. adventtiseurakunta on Jumalan kansa. Mutta kuten jo lukijalle selviää, on käynyt toteen, kuten kävi muinaiselle Israelille, johtajat ovat vieneet heidät ”turhilla saarnoillansa” Babyloniin. (Val. vir 2:14 vanha kään.) Muinainen Israel ollessaan Babylonissa ei ollut Babylon vaan Israel. Samoin nyt. Tahdomme sen tähden väärin käsitysten poistamiseksi huomauttaa, että Uskonpuhdistusliike ei koskaan kutsuu S. p. adventtiseurakunta ”Babyloniksi.” Liikkeen suuri huuto on: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani...” Ilm. 18:1-4.

Mutta tässä nousee meille erittäin tärkeä kysymys:

Mikä muodostaa nyt todellisen Adventtiseurakunnan?

Mitä ymmärretään Kristuksen seurakunnalla ja mikä on kristityn suhde tällaiseen järjestöön nähden, luemme adventistien vanhoista kirjoista ”Raamatun opettajasta” s. 99. seuraava:

”Ne, jotka ovat kääntyneet ja uskollisesti vaeltavat siinä valossa, jonka he ovat saaneet, ovat Kristuksen seurakunnan jäseniä. - On olemassa vaan yksi valta, jolle kristityt voivat olla täydellisesti uskollisia, nimittäin Kristus. Niin kauan kuin joku kirkkokunta on uskollinen hänelle, voimme pysyä sen jäseninä;

mutta heti kun se kieltäytyy seuraamasta pilvenpatsasta, kun se kulkee luvattua maata kohti, täytyy meidän valita tämän kirkkokunnan ja Kristuksen välillä. Jos me vielä sitten jäämme sen jäseneksi, tulemme osalliseksi sen synneistä ja vitsauksista Ilm. 18:4.”

Tässä opettaa meille vanha johto, että kun joku seurakunta (siihen sisältyen myös vanha S. p. a. järjestö) ”kieltäytyy seuraamasta pilvenpatsasta”, mikä merkitsee olla uskollinen Kristukselle, niin, ”täytyy meidän valita tämän kirkkokunnan ja Kristuksen välillä.” Mutta nyt on tosiasia, että vanha järjestö on tehnyt aviorikoksen maan kuningasten kanssa ja mennyt liittoon heidän kanssaan, ja siten osoittanut uskottomuutta Kristusta kohtaan.

Olemme jo tässä edellä esittäneet, että he ovat myös hyljänneet Jumalan käskyt ja Todistukset, mikä on jäännöksen tunnusmerkki, sen sijaan kun Uskonpuhdistusliike syntyi juuri sen kautta, kun he tahtoivat pitää kiinni Jumalan käskyistä ja Todistuksista. Siis todellisia S. p. adventisteja ovat ne adventistit, jotka ovat palanneet alkuperäisiin adventistien periaatteisiin, kuten Uskonpuhdistusliike on tehnyt. Nämä muodostavat nyt Jumalan kansan jäännöksen, sillä he pitävät Jumalan käskyt ja niillä on Jeesuksen todistus.

Langennut S. p. a. järjestö käyttäen väärin Jumalan todistuksia, on julkaissut m. m. erään kirjaseen ”Adventiseurakunta ei ole Babylon.” Siihen aikaan, noin 30 vuotta sitten (ennen kun tämä alkuperäinen kirja oli kirjoitettu), oli seurakunta vielä henkisesti terve, vain muutama oli Jumalan työtä vastaan. Näitä vastaan puhuu sisar White tässä kirjassessa. Myös on otettava huomioon, että näillä vastustajilla on villitseviä oppeja, mutta me olemme monta kertaa pyytäneet näyttämään toteen missä Uskonpuhdistusliike olisi vähänkin poikennut pois lain ja Todistusten kannalta.

Uskonpuhdistusliike ei milloinkaan hyväksy sitä ajatusta, että Jumalan todelliset lapset, Jumalan tosi kansa, Jumalan todellinen seurakunta, todelliset S. p. a., olisivat Babylon, tai kuuluisivat

Babyloniin.

Me valitamme, kun rehellisiä sieluja eksytetään sisar Whiten Todistuksilla ja he joutuvat antamaan kannatuksensa sille, mitä eivät ole koetelleet eivätkä tunne. Sen sijaan kun Todistuksia olisi pitänyt saada äidinkielellemme, on johto luopunut niistä ja tehnyt Isämme huoneen kauppahuoneeksi, missä rahojen kokoaminen on pääasia ja missä ”siunauksia” mitataan rahakukkarolla.

Rakas veli ja sisar, etkö tunne, miten kuollutta, kylmää ja keinotekoisista on kaikki se muotomeno kristillisyyttä mikä on sinut kahlehtinut vanhassa järjestössä? Uskonpuhdistus huutaa: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani,..” Palatkaamme takaisin alkuperäiseen adventtielämään ja valmistukaamme vastaanottamaan siunauksen sateita Herralta, Iltasade, siunattu Iltasade.

Onko lankeemus ja hajotusyritys?

Meillä syytetään siitä, että me muka olemme saatanan välikappaleita, sekä asetetaan meidät niiden miesten kanssa samaan asemaan, joista Profetian Henki on puhunut kerta toisensa jälkeen, ja paljastanut saatanan palvelijoiksi. Mutta katselkaamme tätä asiaa vähän lähemmin. Sisar White toi esiin selvät todistukset, että nuo miehet julistivat harhaoppeja, eivätkä siis voineet olla muuta kuin saatanan välikappaleita. Mutta minkä tähden ei tulla todistuksilla Uskonpuhdistusliikettä vastaan?

Kun asettaa rinnan ne tuomitsevat sanat ja meidän julkaisemamme uskonperiaatteet, niin voi nähdä kannatammeko me harhaoppeja ja sen kautta koetamme saada aikaan hajaannusta.

Evankeliumi tuo mukanaan ei ainoastaan rauhan, vaan myöskin hajaantumisen. Kristus ja saatana, totuus ja eksytykset ovat aina sotakannalla keskenään, samoin käy niiden jotka ottavat asemansa puolelle tai toiselle. Vanha johto hylkäsi Jumalan lain ja sen mukana Jumalan. Uskonpuhdistusliike sen sijaan säilytti Jumalan käskyt ja Jeesuksen todistuksen pelkäämättä vaikeuksia. Kumpi näistä kahdesta on todellisuudessa syyllinen hajaannukseen S. p. a.

keskuudessa?

Kun me saamme aikaan ”hajaannusta” niin on se Jumalan tahdon mukaista hajaannusta, mitä myös Jeesus teki. Meitä on myös syytetty siitä, että me käytämme paljon Todistuksia Raamatusta ja erityisesti Todistuksista otteita, mutta kun meitä syytetään siitä, että me käytämme niitä johtaaksemme sieluja harhaan, niin me mitä jyrkemmin torjumme niin katkeran valheen. Mutta millä tavalla käytetään lainauksia sisar Whiten kirjoituksista meitä vastaan, selviää m. m. siitä, kun nimi-adventistit ovat julkaisseet kirjasen ”Adventtiseurakunta ei ole Babylon”, tarkoituksella sokaista silmät rehellisiltä, etteivät he näkisi omaa lankeemustaan ja ottaisi määrättyä kantaa seisoakseen sodassa Herran päivänä. Kirjassa (s. 25,26) puhutaan eräästä veljestä, joka aikanaan julisti ”suurta huutoa”, sekä omaksui harha oppeja, esim. ei hyväksynyt kymmenyksiä, asetti ajan Kristuksen tulemiselle, jne. Siihen aikaan oli S. p. a. seurakunta totuudessa, mutta saatana, pyrkien aina edelle, tiesi että tulee aika, jolloin tämä sanoma (suuri huuto) julistetaan, työskenteli aikanaan tehdäkseen Jumalan työn niin vaikeaksi kuin mahdollista Uskonpuhdistusliikkeelle, silloin kun vanhan seurakunnan johtavat henkilöt vievät 98% jäsenistä, oman ilmoituksensa mukaan, siihen harhauskoon, että tappaminen sodassa ei ole kuudennen käskyn rikkomista ja sapatinrikkominen sodassa ei ole varsinaista sapatin rikkomista sekä osaksi he hylkäävät Profetian Hengen.

Löytyy pieni lauma, joka säilyttää Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus, silloin kun hän ilmestyy. Mutta Herran tulemisen edellä luopuneet veljet tulevat vainoamaan Herran siunaamia lapsia ja antamaan heitä alttiiksi. (Matt. 24:9-11.)

Rakkaat veljet ja sisaret. Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjillä puheilla ja hymyilevällä imartelemisella. Me olemme saavuttaneet ajan, jolloin meidän on persoonallisesti tunnettava Jumala ja tiedettävä, mitä me uskomme.

Onko henkilökohtainen kysymys

vai periaatteet?

Usein kuulemme niiden, jotka eivät hyväksy Raamattua, tuovan esiin Daavidin ja muiden Jumalan miesten synnit ja virheet. Heille on tuntematon Jumalan armon työ ihmisessä. Mooses oli murhaaja, ja siis sopimaton viemään Israelin kansa luvattuun maahan ihmisenäkökannalta. Daavid oli samoin murhaaja. Pietari, helluntaipäivän suuri puhuja, kielsi Mestarinsa. Jumala valitsi kuitenkin kaikki nämä miehet erityiseen työhönsä aikansa. Kysymys ei ole, mitä ne ennen olivat, vaan mitä heistä tuli Herran koulussa.

On erehdys suurista periaatteellisista kysymyksistä tehdä henkilökohtainen kysymys.

Uskonpuhdistuskysymys ei ole henkilökohtainen kysymys vaan periaatteellinen kysymys. Siis lyhyesti:

- 1. Onko uskonpuhdistus tarpeellinen?*
- 2. Onko se määrätty tulevaksi?*
- 3. Miten monipuolinen tulee tämä uskonpuhdistus olemaan?*
- 4. Tuleeko Jumala säilyttämään järjestysmuodon?*

Jos niin on, niin minkälaisen tulee hän pitämään voimassa? Senkö, joka on välinpitämätön monista totuuden alkuperäisistä periaatteista, - tai sen, mikä pitää tärkeänä koko valon noudattamista alkuperäisenä? Mitä sinä ajattelet? Mitähän Jeesus ajattelee?

“Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.“
Matt. 7:21.

- 5. Mikä luonne on niillä henkilöillä, jotka tulevat johtamaan Uskonpuhdistusliikettä?*

Jumala käyttää aina niitä parhaita voimia, mitä hänellä on käytettävissä. On muuten ihmeellistä ja omituista Jumalan valinta työntekijöittensä suhteen. “Sillä katsokaa, veljet, omaa

kutsumistanne“, huudahtaa apostoli Paavali (1. Kor. 1:26). Jumalan sääntö aina on ollut niiden suhteen, jotka hän on kutsunut johtamaan hänen työtänsä?

“Katso, kuuliaisuus (Herralles) on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva.“ 1. Sam. 15:22. Uskonpuhdistuksen veljet uskoivat joka kohdan Todistuksista ja Raamatun.

Kun Uskonpuhdistusliikkeen veljet olivat koolla Los Angeles'in kaupungissa Californiassa, tulivat he siihen yksimieliseen tulokseen, *että aika on tullut jolloin Israelin leiristä on synti pantava pois ainiaaksi.* Me tulimme siihen yksimieliseen päätökseen, että koko Raamatun valo ja se kauan hyljeksitty valo mikä Todistuksissa löytyy, on otettava käytäntöön, jotta me voimme vastaan ottaa Pyhän Hengen iltakasteen. Tämä johtajien ryhmä, joka oli koolla, uskoo, ettei ketään saa hyväksyä johtamaan Israelia, ellei hän itse elä sopusoinnussa lain ja Todistusten kanssa. Sisar White lausuu:

“Ei ketään saa erottaa kansan opettajaksi niin kauan kuin hänen oma opetuksensa tai esimerkkinsä on ristiriidassa todistuksen kanssa, mikä Jumala on antanut palvelijoilleen noudattaa ravintojärjestyksessä, sillä se vie lankeemukseen. Hänen tottelemattomuutensa terveystodistukselle tekee hänet sopimattomaksi olemaan Jumalan lähettiläänä.“ Todistuksia 6, s. 378.

Muutamia vakavia huomautuksia Uskonpuhdistusliikkeen suhteen

1. Uskonpuhdistus on tuleva S. p. a. keskuuteen. Tod. 9, s. 326.; 8, s. 351. Ilm. 18:1-4; Jes. 58:1-9. Joel 2: 15-17.
2. Uskonpuhdistus ei tule yhdyskunnan johtajien kautta. Gospel Workers v. 1893 painos s. 17
3. Kun Uskonpuhdistus ei tule johtajien kautta, tulevat he

- vastustamaan työtä Time and the Work, v. 1893 painos, s. 17 Early Writings, s. 300.
4. Tämä Uskonpuhdistusliike tulee menemään ulkopuolelle S. p. a. yhdyskunnan leirin, häväistystä kantaen, kuten Mestarinsakin. Tod. 5, s. 461.
 5. Uskonpuhdistusliike tulee uudelleen järjestämään työn. Special Testimony, 1905. Aika ja työ s.
 6. Kun johtajat ja saarnaajat tulevat vastustamaan uskonpuhdistusta, kutsuu Jumala heitä *mykiksi vartijoiksi*. Tod. 5; s. 211.
 7. Johtajat, jotka on katsottu arvollisiksi ja vanhurskaiksi pyhään virkaan, mutta jotka ovat uhranneet periaatteet, osoittavat olevansa yllyttäjiä luopumukseen. Tod. 5, s. 212.
 8. Enemmistö S. p. a. kansasta, suurissa joukoissa johtajineen tulevat luopumaan. Tod. 5, s. 136.
 9. Tämä uskonpuhdistus alkoi v. 1914, jolloin kansat vihastuivat. Early Writings s. 33, 85, 47. Suuri Taistelu, Miikka 4: 1-7.
 10. Tämä Uskonpuhdistusliike tulee jakamaan S. p. a. kansan kahteen osaan. Early Writings, s. 69, 270.
 11. Ne, jotka ovat yhdyskunnan johtajia eivät tule olemaan johtajia Uskonpuhdistusliikkeessä, syystä kun he eivät ole nöyryyttäneet itseänsä. Tod. 5, s. 80.
 12. Uskonpuhdistusliikkeen Suuren Huudon työ tulee päättymään suuremmalla Pyhän Hengen voimalla, kun se alkoi apostolisella ajalla. Aikaisempi ja myöhempi sade. Joei. 2:23; Hoos. 6:1-3; Tod. 9, s. 126; Suuri Taistelu, 730-740.

Rakkaat veljet ja sisaret

Tämä Uskonpuhdistusliike ei tule kauniilla tai pistävillä sanoilla, vaan vakavalla kehotuksella kääntymään totuuden alkuperäisiin periaatteisiin opissa ja elämässä.

Me vetoamme jokaiseen rakkaan kansamme keskuudessa, jotta he näyttäisivät meille Raamatulla ja Todistuksilla, missä me olemme vastoin sanoman alkuperäisiä periaatteita.

Me vetoamme jokaiseen rakkaan kansamme keskuudessa, jotta he näyttäisivät meille Raamatulla ja Todistuksilla, missä tämä uskonpuhdistus olisi vastoin sitä uskonpuhdistusta, mikä Profetian Hengen mukaan on ilmenevä.

Me vetoamme jokaiseen rakkaan kansamme keskuudessa, jotta he näyttäisivät meille Raamatulla ja Todistuksilla, onko ollut yhdyskunnan olemassa olon aikana mitään liikettä, mikä olisi saman kaltainen yksityiskohdissaan, ja minkä puoleen toivoen voimme kääntyä.

Meidän kokemuksemme nyt on sama kun veljiemme kokemukset 1844 kun heidät suljettiin pois seurakunnista.

Jokainen Jumalan kansasta, joka haluaa enempi tietoa tästä Jumalan työstä kirjoittakoon tiedustelunsa liikkeen päämajaan:

(nyt Amerikassa: International Missionary Society Seventh-day Adventist church Reform movument
General Conference P. O. Box 39487
DOWNEY, CA 90239-0487 U.S.A.)

Tai Suomessa: Seitsemännen Päivän Adventistien
Kansainvälinen Lähetysseurakunta
Uskonpuhdistusliike Suomen
lähetysyhdistys r. y. Satamatie 10, 37800
Toijala

Auliisti annamme tietoja sekä toimitamme kirjallisuutta kaikilla sivistyskielillä.

Tämä Uskonpuhdistusliike on levinnyt kaikkiin maihin, missä kolmen enkelin sanomaa on saarnattu.... Koko työ kaikissa maissa on järjestetty Uskonpuhdistusliikkeen Kenraalikonferenssin johdon alle.

Mitä Profetian Henki sanoo

sotapalveluksesta?

“Meidän valtakuntamme ei ole tästä maailmasta. Me odotamme, että Herramme tulee taivaasta maanpäälle ja hävittää kaikki korkeudet ja vallat sekä perustaa iankaikkisen kuningaskuntansa. Maailman vallat vapisevat. Meidän ei tarvitse emmekä me voikaan odottaa yksimielisyyttä maailman kansojen kesken. Nebukadnesarin kuvassa esittävät varpaat tilannetta ja sellaista ainetta, mikä ei voi pysyä koossa. Profetia osoittaa, että Jumalan suuri päivä on lähellä tulee sangen kiireesti.

Minä näin, että velvollisuutemme oli joka tilaisuudessa olla kuuliaisia maamme laeille, jos ne eivät sodi korkeinta lakia vastaan, minkä Jumala suurella äänellä lausui Siinain vuorelta ja minkä hän omalla sormellaan kirjoitti kivitauluihin “Minä tahdon antaa lakini heidän mieliinsä ja kirjoittaa ne heidän sydämiinsä; ja minä tahdon olla heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani.” Se, jonka sydämeen on kirjoitettu Jumalan laki tahtoo ennemmin olla tottelematon kaikille ihmisille, kuin poiketa vähäkään Jumalan laista. Jumalan kansa, totuuden vaikutuksen ja hyvän omantunnon opettamana ja johtamana elämään Jumalan sanan mukaan, tahtoo pitää hänen lakiaan kirjoitettuna jokaisen ihmisen sydämeen, ainoana valtana, mitä se voi tunnustaa tai olla kuuliainen. Jumalan lain viisaus ja valta on korkein.

“Minä näin, että Jumalan kansa, joka on hänen oma aarteensa, ei voi ottaa osaa tähän sotaan, *sillä se on sen uskonperiaatteita vastaan*. Sotajoukossa se ei voi olla kuuliainen totuudelle ja samalla totella upseeriensa käskyjä. *Siellä harjoitetaan alituisesti väkivaltaa omaatuntoa vastaan*. Maailman miehiä ohjaa maalliset periaatteet. He eivät osaa antaa arvoa muille. Maailman politiikka ja yleiset käsitteet muodostavat jonkinlaisen periaatteen, mikä ohjaa ja johtaa heitä seuraamaan niin kutsuttua oikeata velvollisuutta. Jumalan kansaa ei voi johtaa nämä perusteet. Jumalan laki ja Jumalan sana kirjoitettuna sydämiin, ovat henki ja elämä ja niissä on voima alistaa kuuliaisuuteen. Jehovan kymmenet käskyt ovat vanhurskauden ja hyvien lakien peruslaki.

Se, joka rakastaa Jumalan käskyjä, tahtoo seurata maan hyviä lakeja. Mutta jos hallitsevien käskyt ovat ristiriidassa Jumalan lain kanssa, niin silloin on kysymys ratkaistava. Olemmeko kuuliaisia Jumalalle vai ihmisille?“ Todistuksia 1, s. 361, 362.

Erään tuomioistuimen selitys veli W. Richterin jutussa 21 toukokuuta v. 1916.

“Syytetty ilmoitti myös, että hän elää Raamatun kirjoitusten mukaan. Kysymykseen, mikä on hänen käsityskantansa Raamatun kohdan suhteen:

“Olkoon jokainen sille esivallalle alamainen, jonka vallan alla hän on“, vastasi hän: “Tämä koskee ainoastaan yleistä järjestyslakia.“ Seuraavaan kysymykseen: “Antakaa keisarille, kuin keisarin on ja Jumalalle kuin Jumalan on“, sanoi syytetty sen koskevan ainoastaan verotuslakia. “Tällä selityksellä on vaan ilmaistu, että jokaisen kristityn tulee maksaa veroa valtiolle.“ Mitä adventistisenseurakunnan päätökseen tulee, mikä sodan alussa päätti vaatia kannattajiansa etteivät saa kieltäytyä sotilaspalveluksesta, *niin on seurakunta langennut pois uskostansa*, samalla kun hän, syytetty, pysyy oikeassa adventtiuskossa.

Kuten siis lukija näkee, todistaa maallisen tuomioistuimen pöytäkirjat, että edellä mainittu veli, joka kuuluu Uskonpuhdistusliikkeeseen, on oikeassa adventtiuskossa ja seurakunta on luopunut siitä. Ne, jotka puolustavat tätä lankeemusta, sanovat ehkä teille, ei meillä ole saksalaisten kanssa tekemistä, sen enempää kuin jonkun ulkomaalaisten adventistien nimissä olevan parantolan kanssa, tällä tavalla he kieltävät kolmannen enkelin sanoman, mikä on kansainvälinen.

**Seitsemännen Päivän Adventistien tärkeimmät
alkuperäiset periaatteet pysyen muuttumatta vuoden
1844 liikkeen periaatteissa**

1. 2300 illan ja aamun täytyminen v. 1844, Dan. 8: 14 mukaan, sopusointuisesti kolmen enkelin sanoman kanssa. ilmi toi Seitsemännen päivän adventisti liikkeen. (Ilm. 14:6-12; Jes. 58:12-14; Early Wrltings, “Ensimmäisen enkelin sanoma“.)
2. Kristus on elävän Jumalan Poika, taivaan ja maan Luoja. (Joh. 1:1, 10:14; Hebr. 1:1, 2; Kol. 1:15,16)
3. Ihmisen Poikana Kristus eli uskon oikeata elämää ja jätti meille esikuvan noudatettavaksi. Hän piti kaikki kymmenet käskyt. (Joh. 5: 30; Matt. 7:21; Joh. 8:46; 1 Piet. 2:21, 23).
4. Kristus kuoli meidän syntiemme tähden, palvellen nyt ylimmäisenä pappina taivaallisessa pyhäkössä langenneen ihmiskunnan tähden. Hänen esirukoukseensa Isän edessä ja välittäjätoimensa kautta vastataan uskovien vilpittömiin rukouksiin, sekä annetaan synnit anteeksi niille, jotka tunnustavat ja tekevät parannuksen sekä alistuvat kuuliaisiksi Jumalan käskyille. (Joh. 3:16; Hebr. 8:1; Matt. 19:26; Joh. 15:5; 1 Joh. 1:9; 5:3).
5. Kristus antoi ihmiskunnalle, kansansa kautta, kirjoitetun kymmenen käskyn lain. (2 Moos. 20:1-17; Saarn. 12:13,14; 1. Kor. 10:1-11).
6. Sapatin pyhittäminen (lauantai) neljäs käsky sisältää Jumalan siunauksen ja lupauksen, luoda uudeksi uskovainen. Tämä sapatin siunaus kuuluu koko perheelle, jotka huoneessa ovat: vanhemmille, lapsille, palvelijoille ja vieraille. (2. Moos. 20:8-11; Hebr. 4:1-10; Todist. 6, nide, “Sapatin tarkka noudattaminen“ s. 352, 250).
7. Lastemme tulee saada olla mukana sapatti koulussa, eikä käydä silloin maallisissa kouluissaan, (jos perheen isä ei ole totuudessa, on asia toinen), samoin muiden perheen jäsenten. (1 Moos. 18:19; 5 Moos. 6:6, 7; Luuk. 4:16; Todist. 6, s. 356-359).
8. Jumala täyttää työnsä täydellisen pelastussuunnitelman kautta

vuodesta 1844 144,000:ssa. Nämä elävät ja muuttuvat Kristuksen tulemisessa. (Ilm. 7:3-8; 14:1-6,12. Suuri taistelu; Early Writings, painos 1911, s. 283).

9. Kolmen enkelin sanoma on lähetetty kaikille kansoille, että Jumalan armo ilmenisi heille “suurella huudolla“. (Ilm. 18:1-6).
10. Kolmen enkelin sanoma on varoitussanoma väärää jumalanpalvelusta vastaan, kuuliaisuudesta pedolle, sekä armonsanoma, niin että jokainen iankaikkisen evankeliumin kautta uskossa Kristuksen kärsimykseen, kuolemaan, ylösnousemukseen ja esirukoukseen voi saada voiton pedosta ja sen kuvasta. (Ilm.14:6-12; Early Writings, “Pedon merkki ja Jumalan sinetti“).
11. *Viimeinen varoitus* (Suuri huuto) liittyy kolmen enkelin sanomaan, mikä vaatii eroamaan “sisäisesti“ ja “ulkoisesti“ Babylonista, kooten yhteen viimeiset rehelliset sielut. (Ilm. 18:1-6; Suuri Taistelu, luku “Viimeinen varoitus“; Hengellisiä kokemuksia, luku “Valmistuminen loppua varten“).
12. Jotta “Suuri huuto“ voidaan ilmoittaa voimalla, tulee Herra antamaan iltasateen täyteen. Sen tähden tulee meidän pyhittäytyä hänelle. Jokaisen tulee rukoilla tätä Hengen täyteyttä, ja pyrkiä Kristuksen kuvan kaltaisuuteen, joka on täynnä armoa, rakkautta ja vanhurskautta. (Tod. 8, s. 265-270).
13. Hylkäämällä kolmen enkelin sanoman, mikä “Suurella Huudolla“ päätetään, tuottaa jokainen sielu itselleen tuomion. (Joh. 3:9-21; 12:47,48).
14. Seitsemän viimeistä vitsausta tulee tämän sukukunnan osaksi, mikä tapahtuu kun Jeesus lopettaa välittäjätoimensa taivaallisessa pyhäkössä. (Ilm. 16 luku; Suuri Taistelu “Hädän aika“).
15. Kristuksen toinen tuleminen kirkkaudessa päättää seitsemän viimeistä vitsausta, herättää kuolleet, jotka ovat Kristuksessa nukkuneet, jolloin myös elävät jumalattomat kuolevat. Sen jälkeen on maa autiona 1000 vuotta; sitten tapahtuu jumalattomien ylösnousemus tuomiolle. Tämä maa luodaan uudeksi jälleen. (Ilm. 14:14-30; 1. Tess. 4:13-18; Jes. 24: 17-

- 20; Jer. 25:15-38; Ilm. 20:5-15; 21. Suusi Taistelu, Kolme viimeistä lukua).
16. Kuolleet eivät tiedä mitään ne nukkuvat haudoissansa. (Saarn. 9:5, 6,10; Job. 14:10-12; 14:21; 3:13-19).
17. Kristuksen toisen tulemisen päivää ja tuntia ei tiedä muut kuin Jumala yksin. (Matt. 24:36; Kaikki ajan määräämiset ovat epäraamatullisia).
18. Ajan merkit ja erityisesti lopun ajan merkit ja tuomion alkaminen ovat erityisesti ilmoitetut Raamatussa. Sef. 1:14-18; Joel. 3:14-17; Jes. 2: 2-4; Matt. 24 luku; Luuk. 17: 20-37; Jaak. 5:1-9; 2. Piet. 3:3-5; 2 Tim. 3:1-5).
19. Raamatun ennustuksissa, erittäinkin Ilmestyskirjan ja Danielin kirjan, on tarkasti ilmoitettu, milloin alkoi tutkiva tuomio taivaallisen pyhäkön kaikkein pyhimässä. (Dan. 8:14; 7:9-12; Ilm. 3:8-11, 19.)
20. Mitä seurakunta-järjestykseen tulee, ovat meille siinä ohjeena ja esikuvana apostolinen seurakunta ja Profetian Hengen neuvot ja ohjeet. (Apt. 2:42-47; 1. Kor. 14 luku; Suuri adventtiliike, s. 343-357, eng. pain.)
21. Meidän nimemme on: Seitsemännen päivän adventistien Kansainvälinen Lähetysyhdistys, Uskonpuhdistusliike. (Tob. 1, s. 223; 8, s. 195-200.)
22. Seurakuntaan ottaminen voi tapahtua, kun pyrkijä ilmaisee elävän uskonsa Raamattuun ja Todistuksiin. (Apt. 24: 14; Jes. 8: 20; Apt. 8:37-39; Tod. 6, s. 95-97, "Kastettavien tutkiminen.")
23. Henkivakuutus on vastoin Kristuksen oppia, mihin kukaan Kristuksen todellinen seuraaja ei voi mennä. (1. Piet. 1:17-19; Jes. 53:3; Kol. 3: 2-4; 1. Kor. 6:19-20; Tod. 1, s. 549-551.) (Jos on ennen mennyt siihen, se on hyljättävä, kuten muutkin erehdykset.)
24. Seurakuntaan liittyminen tietää eroamista kaikista muista uskonnollisista seurakunnista, samoin kuin kaikenlaisista salaisista seuroista ja yhdistyksistä. (2. Kor. 6:14-18; Ilm. 18:4; Jaak. 5:7-9; Tod. 7, s. 84.)

25. Kaste on hyvän omantunnon liitto Jumalan ja ihmisen välillä, niissä kastettava ilmaisee surun ja murheen entisen syntielämänsä tähden uskonsa Jeesuksen puhdistavan veren voimaan vaeltaa uudessa elämässä Jumalalle kuuliaista elämää. On vaan yksi Raamatullinen kaste, mikä tapahtuu upottamalla yhden kerran. (Ef. 4:5; 1. Piet. 3:21; Apt. 3:35-39; Room. 6:1-14; Kol. 2:12,13 Ef. 4:22-24; Todist. 6, B, "Kaste").
26. Määräys jalkojen pesemisestä, noudattamalla Kristuksen antamaa esimerkkiä, on tarkoitettu ilmaisemaan sitä nöyryyttä, mikä jokaisella Kristuksen seuraajalla tulee olla ja minkä Henki hänelle antaa. (Joh. 13:4-19; 1. Piet. 5:5, 6; "Kristuksen elämä", 463-476).
27. Ehtoollisateria on Kristuksen kärsimyksen ja kuoleman muiston viettäminen meidän syntiemme tähden, siksi kunnes Hän tulee. (1. Kor. 11:23-26)
28. Voidakseen kelvollisesti ottaa osaa tähän ateriaan, tapahtukoon sitä ennen hengellinen ja raamatullinen sydämen puhdistus (sovitus). (1. Kor. 11: 27-29; Sef. 2:3; Kol. 3:13.)
29. Iankaikkisen evankeliumin kautta olemme "veljet ja sisaret Kristuksessa." Nuoret jäsenet kunnioittakoot vanhempia jäseniä, kuten isiä ja äitejä Israelissa (Matt. 12:46-50; 3. Moos. 19:32.)
30. Avioliitto on Jumalan asettama. Puolisoiden tulee osoittaa toisiansa kohtaan rakkautta, voidakseen kaikissa olosuhteissa ilmaista Kristuksen Henkeä; sekä kasvattaa lapsiansa Jumalan kunniaksi ajassa ja iankaikkisuudessa. 1. Moos. 5:21-24; Tod. 8, s. 329-331.)
- Matt. 19: 6 mukaan katsomme avioliiton erottamattomaksi niin kauan kuin molemmat elävät; ainoastaan aviorikoksen tähden voidaan liitto purkaa, ja tällaisessa tapauksessa ei voida mennä uuteen avioliittoon niin kauan kuin ompe kumpi parista on elossa. (Room. 7:1-3; 1. Kor. 7:11; Luuk: 16:18.) Jumalallisen lain perusteella ei sen tähden maallisella tuomioistuimella ole valtaa purkaa avioliittoa, eikä antaa lupaa eronneille mennä uudelleen avioliittoon.

31. Kristuksen opissa antaa keisarille, mitä keisarin on ja Jumalalle mitä Jumalan on, - *me näemme suhteemme maalliseen hallitukseen olevan alistetussa asemassa kuuliaisuuteen Jumalan tahdolle.* Me olemme vakuutetut, että ehdoton riippuminen Kristuksessa, johtaa sielun Pyhä Henki jokaisen ylitsekäymisen kohdalla, pysymään täydellisesti uskossa kuuliaisena Jumalan tahdolle. (2. Moos. 20:13; Matt. 5:21-26, 44; Joos. 23:6, 7; Tod. 1, s. 361; Tod. 4, s. 402.)
32. Kymmenykset kuuluvat Herralle. Ne on käytettävä evankeliumin levittämiseksi. Evankeliumia on levitettävä ja me tarvitsemme siunauksia. 4. Moos. 18: 21-24; 3. Moos. 27:30, 32; Mal. 3:8-10; Matt. 23:23; 1. Kor. 9:13, 14; Hebr. 6:19, 20; 7: 8.)
33. Muita lahjoja tulee antaa kykyjensä mukaan. Me tarvitsemme siunauksia. (1 Kor. 16:2; Apt. 2:44, 45; 2. Kor. 9:6, 7.)
34. Terveysuudistus on sanoman "oikea käsi", mikä vaatii meidän täyttä huomiotaamme. Se sisältää kieltäytymisen:
- a) Liharavinnosta, (Tod. 9, s. 123-166; "Suuren Lääkärin Seuraajana", luku "Liharuoka").
 - b) Kaikista kiihottavista ja huumaavista ravinto- ja nautintoaineista: kahvista, teestä, sinapista, piparjuurista, pippurista, etikasta, jne. ("Suuren Lääkärin Seuraajajana, luku "Kihottavat ja huumaavat ravintoaineet."
 - c) Tupakasta ja väkijuomista. (Sama luku); Sananl. 23:20, 29-32.)
- Tulee hankkia oikea tieto:
- *Mikä on hyvää kasvisravintoa.
 - *Sovelias raamatullinen pukeutuminen. ("Suuren Lääkärin seuraajana", luku "Vaatteet").
 - *Puhtaus ja järjestys kodissa ja sen ulkopuolella. ("Suuren lääkäriin seuraajana", luvut "Yleinen terveysoppi" ja "Israelilaisten terveysoppi".
- Sekä luopumisen:
- *Kaikista turhista koristeista ja kaikista, mitä ihmiset kantavat käsissään, ranteissaan, kaulassaan, ja vaatteissaan. (1. Moos.

- 35:1-5; Jes. 3 luku; 1. Piet. 3:3; 1. Tim. 2:9,10.)
35. Kuuliaisina Jumalan käskyille ja luottaen hänen lupaukseensa, hylkäämme me rokotuksen luonnottomana, mikä tekee väkivaltaa luonnon toiminnalle. (2. Moos. 15: 26.)
36. Profetian lahjaa tulee kaikessa totella "Jeesuksen todistuksena." (Ilm. 12:17; 19:10; Ps.119:24; 1. Kor. 14:1-12; Tod. 5, s. 654-663.)
37. Kunkin jäsenen on alistuttava raamatullisen ojentuksen alaiseksi, muuten suljetaan pois seurakunnasta. (Matt. 18:15-20; 1. Tess. 5:12-15; -Tod. 7, s. 260-264.)
38. Raamattu ja "Todistukset" seurakunnalle ovat perustuksena kaikelle laille ja säännöille, sekä seurakunnan että kunkin yksityisen jäsenen hyvin voinniksi siksi kun Jeesus tulee takaisin. Sen tähden tulee meillä olla selvä ymmärrys ja elävä usko kuulla Jumalan ääni näiden kautta. Matt. 4:4; Joh. 12:47-50 Tod. 5, s. 678-691.)

Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälinen
Lähetysyhdistys, Uskonpuhdistusliike

Tämä kopioitiin skannerilla vanhasta kirjasta "Lankeemus Adventti-kansan keskuudessa", joka on painettu v. 1922.